

Αλληλεπίδραση Ανθρώπου–Υπολογιστή

B11. Αναγνώριση ομιλίας

(2024–25)

Ίων Ανδρουτσόπουλος

<http://www.aueb.gr/users/ion/>

Οι διαφάνειες αυτές βασίζονται στην ύλη του βιβλίου *Speech and Language Processing* των D. Jurafsky και J.H. Martin, 2^η έκδοση, Pearson Education, 2009 και 3^η έκδοση (υπό προετοιμασία).

Τι θα ακούσετε

- Εισαγωγή στην αναγνώριση ομιλίας.
- Δημιουργία παραστάσεων τμημάτων ομιλίας με προ-εκπαιδευμένους Transformers.
 - wav2vec, HuBERT.
- Μοντέλα αναγνώρισης ομιλίας.
 - Μοντέλα κωδικοποιητή/αποκωδικοποιητή.
 - Χρήση γλωσσικών μοντέλων.
- Μέτρα αξιολόγησης αναγνώρισης ομιλίας.

Γιατί αναγνώριση ομιλίας;

- Χρήστες με **δυσκολίες ακοής, κίνησης, όρασης.**
 - Π.χ. αυτόματη παραγωγή υποτίτλων.
 - **Χειρισμός συσκευών** μέσω προφορικών εντολών.
- Όταν τα **χέρια** ή τα **μάτια** είναι **απασχολημένα.**
 - Π.χ. **περπάτημα, οδήγηση.**
- Ιδιαίτερα σε συστήματα **προφορικών διαλόγων.**
 - Π.χ. **κλείσιμο εισιτηρίων** μέσω **τηλεφώνου.**
- **Εξαγωγή πληροφοριών** ή γνώμης.
 - Π.χ. από τηλεφωνικές **συνδιαλέξεις** ή **εκπομπές.**
- **Φυσικότερη** ή **εντυπωσιακότερη** επικοινωνία.
 - Π.χ. **υπαγόρευση** μηνυμάτων ή κειμένου.
 - Π.χ. αλληλεπίδραση με **ρομπότ** ή **παιχνίδια.**
 - Προσοχή στις **λανθασμένες προσδοκίες!**

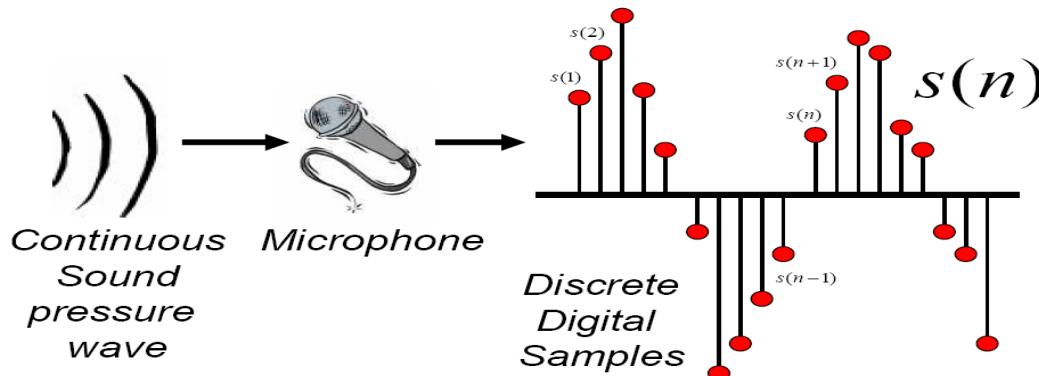
Τι επηρεάζει την αναγνώριση;

- **Μέγεθος λεξιλογίου.**
 - Εύκολο: αναγνώριση αριθμών ή δεκάδων λέξεων.
 - Πιο δύσκολο: αναγνώριση δεκάδων χιλιάδων λέξεων (π.χ. στην υπαγόρευση κειμένου).
- **Μεμονωμένες λέξεις ή συνεχής ομιλία.**
 - Σε συνομιλίες μεταξύ ανθρώπων συνήθως δεν υπάρχουν κενά μεταξύ των λέξεων.
 - Η αναγνώριση μεμονωμένων λέξεων είναι πιο εύκολη.
- Για **συγκεκριμένο χρήστη** ή όχι;
 - Π.χ. τα συστήματα υπαγόρευσης συχνά βελτιώνονται με **δείγματα ομιλίας** του **συγκεκριμένου χρήστη**.
 - Τα περισσότερα συστήματα πλέον δεν **απαιτούν** ειδική **εκπαίδευση ανά χρήστη**.

Τι επηρεάζει την αναγνώριση;

- **Μητρική γλώσσα** ή όχι; Διάλεκτοι.... Ηλικία...
 - Συνήθως υποστηρίζονται καλύτερα **συγκεκριμένες γλώσσες** και **διάλεκτοι**, κυρίως για **ενήλικες**.
- **Μικρόφωνα, πλήθος χρήστων, θόρυβος.**
 - **Ευκολότερο:** ένας χρήστης με **ακουστικό κεφαλής** σε **ήσυχο γραφείο**.
 - **Πολύ δυσκολότερο:** **πολλοί χρήστες** σε **θορυβώδες περιβάλλον** (π.χ. συνεδρίαση) με **μακρινά μικρόφωνα**.
- **Είδος συνομιλίας.**
 - Η αυτόματη αναγνώριση ομιλίας **μεταξύ ανθρώπων** (π.χ. **πρακτικά συνεδριάσεων**) είναι πολύ πιο **δύσκολη**.
 - Οι **άνθρωποι απλοποιούν** την ομιλία τους όταν μιλούν σε **μηχανές** (ή σε **παιδιά** ή σε **μαθητές** **ξένων γλωσσών**).

Ψηφιακή παράσταση σήματος

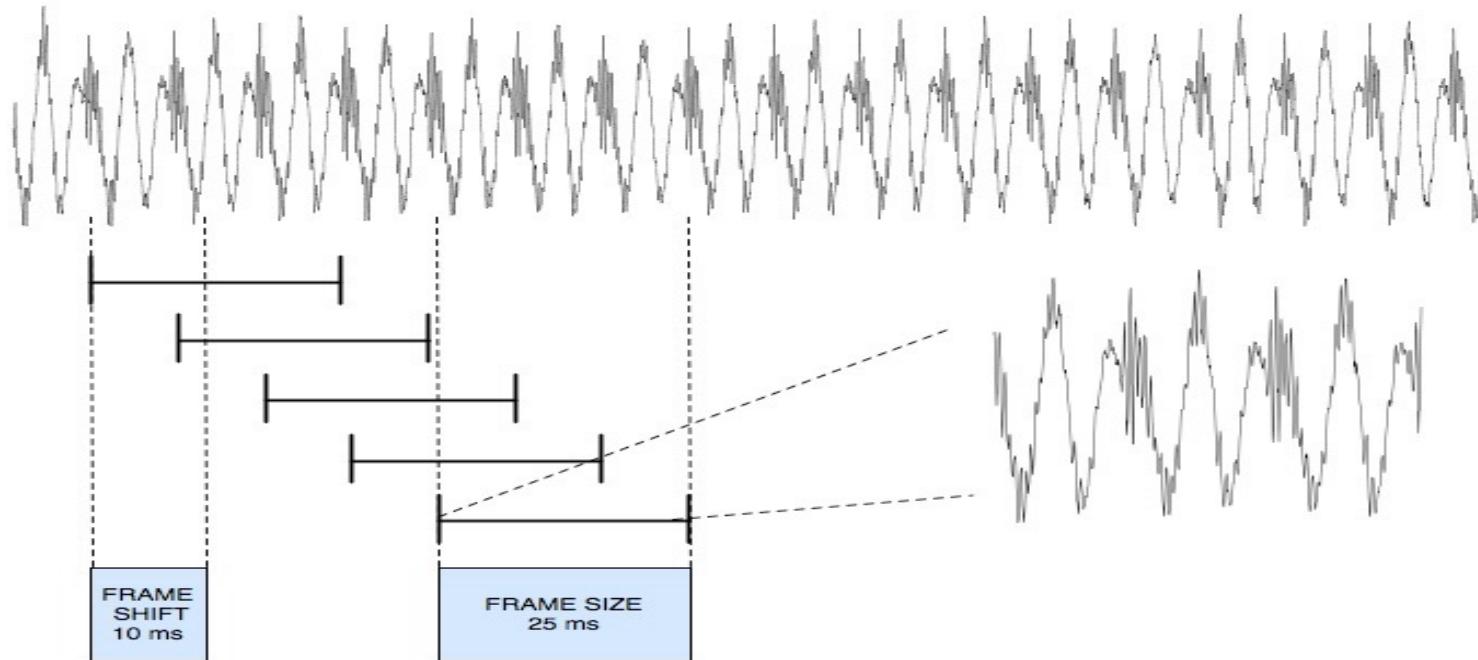

Σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008), προερχόμενο από τον B. Pellom.

- Μέτρηση του αναλογικού σήματος (**πίεση αέρα**) ανά **τακτά χρονικά διαστήματα** ($10Hz = 10$ φορές ανά sec).
 - Απαιτείται **συχνότητα δειγματοληψίας** τουλάχιστον **διπλάσια** από τη **μέγιστη συχνότητα** (συνιστώσα) του **σήματος**.
 - **Ομιλία:** $< \sim 10 KHz$, άρα δειγματοληψία $\geq 20 KHz$.
 - **Τηλεφωνία:** $< 4 KHz$, άρα δειγματοληψία $\geq 8 KHz$.
- Οι μετρήσεις αποθηκεύονται ως **ακέραιοι**.
 - Συνήθως των 8 bit (-128 ως 127) ή 16 bit (-32.768 ως 32.767).

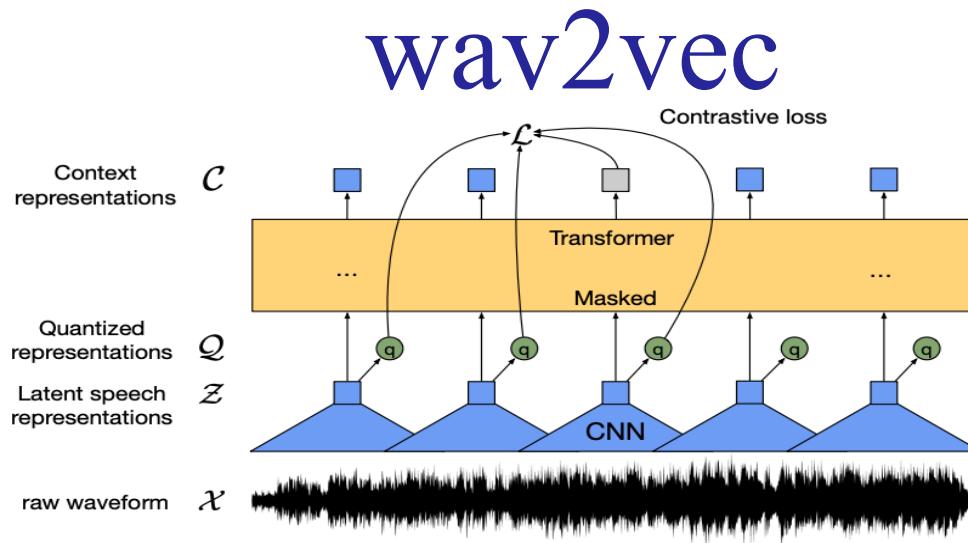
Τμήματα (frames)

Σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

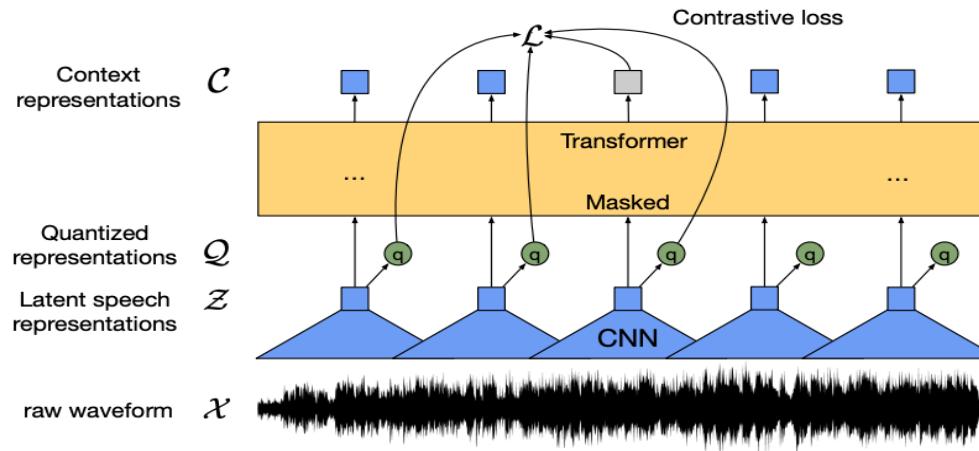
- Εξάγουμε **επικαλυπτόμενα τμήματα (frames)** του σήματος.
 - Σέρνουμε ένα «παράθυρο» κατά μήκος του σήματος.
- **Κάθε τμήμα** συχνά παριστάνεται από ένα **διάνυσμα**.
 - Παραδοσιακά 39 **MFCC features** (βασισμένα σε μετασχηματισμό Fourier).
 - Πιο πρόσφατα **διανύσματα** που παράγονται με **προ-εκπαιδευμένους Transformers** (π.χ. wav2vec, HuBERT, βλ. παρακάτω).

Σχήμα από το άρθρο των Baevsky κ.ό., «wav2vec 2.0: A Framework for Self-Supervised Learning of Speech Representations», NeurIPS 2020 (<https://arxiv.org/abs/2006.11477>).

- Ένα **CNN** παράγει ένα **διάνυσμα** (z) για κάθε τμήμα (frame).
 - Η **είσοδος στο CNN** είναι οι (διακριτές) **τιμές ήχου** ενός τμήματος (διάνυσμα x). Σκεφτείτε τις σαν μια **μονοδιάστατη μικρή εικόνα** με ένα **κανάλι εισόδου**.
 - Με n **συνελικτικά φίλτρα** → διάνυσμα n **χαρακτηριστικών** (z) για κάθε τμήμα x .
- Για κάθε διάνυσμα τμήματος (z) που προκύπτει παίρνουμε και το **κοντινότερο διάνυσμα** (q) από ένα **codebook**.
 - Το **codebook** περιέχει **σταθερό αριθμό διανυσμάτων**, τα οποία **μαθαίνουμε**.
 - Ακριβέστερα χρησιμοποιούνται **πολλαπλά codebooks**. Συνενώνουμε τα διανύσματα που προκύπτουν (για το τμήμα) από κάθε codebook και τα περνάμε από ένα **dense layer** για να πάρουμε το q .

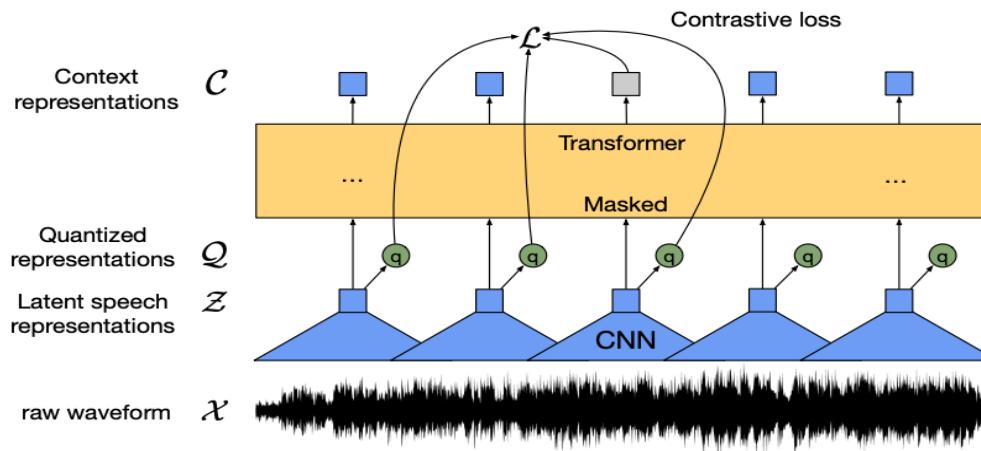
wav2vec – συνέχεια

Σχήμα από το άρθρο των Baevsky κ.ά., «wav2vec 2.0: A Framework for Self-Supervised Learning of Speech Representations», NeurIPS 2020 (<https://arxiv.org/abs/2006.11477>).

- Τα **διανύσματα των τμημάτων** (\mathbf{z}) που παράγει το CNN περνούν από στοιβαγμένους **κωδικοποιητές Transformer** (όπως στο BERT).
 - Έτσι παράγονται **νέα διανύσματα τμημάτων** (\mathcal{C}) που είναι «γνωρίζουν» και τα υπόλοιπα τμήματα (**context-aware**).
- Κατά την **προ-εκπαίδευση**, κρύβουμε **τυχαία τμήματα** (διανύσματα \mathbf{z}) και απαιτούμε να «μαντέψει» το wav2vec **τα διανύσματα q** τους από το αντίστοιχο **context-aware διάνυσμα c** .
 - Αντικαθιστούμε στην είσοδο των Transformers τα **διανύσματα** (\mathbf{z}) για τα **κρυμμένα τμήματα** με ένα **κοινό διάνυσμα** (σαν του [MASK] στο BERT).

wav2vec – συνέχεια

Σχήμα από το άρθρο των Baevsky κ.ά., «wav2vec 2.0: A Framework for Self-Supervised Learning of Speech Representations», NeurIPS 2020 (<https://arxiv.org/abs/2006.11477>).

- Κατά την **προ-εκπαίδευση**, κρύβουμε **τυχαία τμήματα** (διανύσματα z) και απαιτούμε να «μαντέψει» το wav2vec **τα διανύσματα q** τους **από το** αντίστοιχο **context-aware διάνυσμα c** .

- Ζητάμε από το wav2vec να επιλέξει το **σωστό q** διάνυσμα **μεταξύ των \tilde{q}** διανυσμάτων **όλων των κρυμμένων τμημάτων** (σφάλμα L_m).

$$\mathcal{L}_m = -\log \frac{\exp(sim(\mathbf{c}_t, \mathbf{q}_t)/\kappa)}{\sum_{\tilde{\mathbf{q}} \sim \mathbf{Q}_t} \exp(sim(\mathbf{c}_t, \tilde{\mathbf{q}})/\kappa)}$$

- Ένα **πρόσθετο σφάλμα** (loss, βασισμένο στην εντροπία) φροντίζει να χρησιμοποιούνται **όλα τα διανύσματα** του **κάθε codebook**.

HuBERT

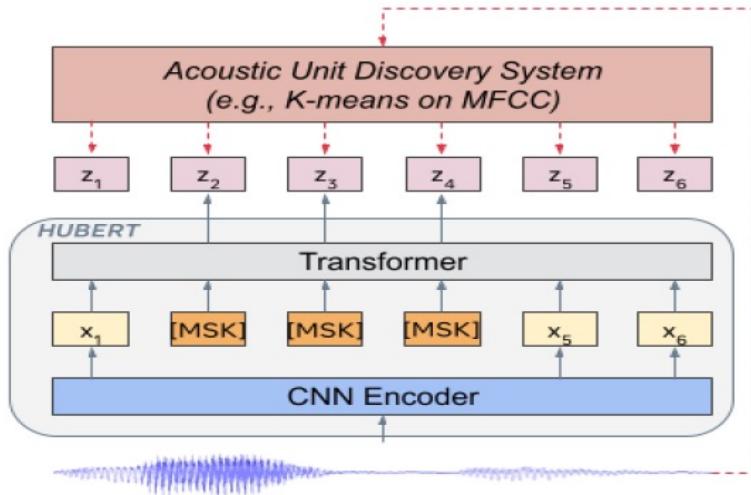

Fig. 1: The HuBERT approach predicts hidden cluster assignments of the masked frames (y_2, y_3, y_4 in the figure) generated by one or more iterations of k-means clustering.

- Παρόμοιο με το wav2vec αλλά τώρα για κάθε κρυμμένο (ή μη) τμήμα (frame) απαιτούμε κατά την **προ-εκπαίδευση** το μοντέλο να μαντεύει τη συστάδα (cluster) στην οποία ανήκει το τμήμα.
 - Οι αρχικές συστάδες παράγονται εφαρμόζοντας τον **k-means** στα **διανύσματα MFCC** των τμημάτων όλων των δεδομένων (ήχος μόνο) προ-εκπαίδευσης.
 - **Σε επόμενους κύκλους** παράγουμε νέες συστάδες-στόχους εφαρμόζοντας τον **k-means** στα **διανύσματα** των τμημάτων προ-εκπαίδευσης που παράγει το μοντέλο του **προηγούμενου κύκλου**.

Σήμα και τόπος από το άρθρο των Hsu κ.ό., «HuBERT: Self-Supervised Speech Representation Learning by Masked Prediction of Hidden Units», 2021 (<https://arxiv.org/abs/2106.07447>).

Κωδικοποιητές/αποκωδικοποιητές

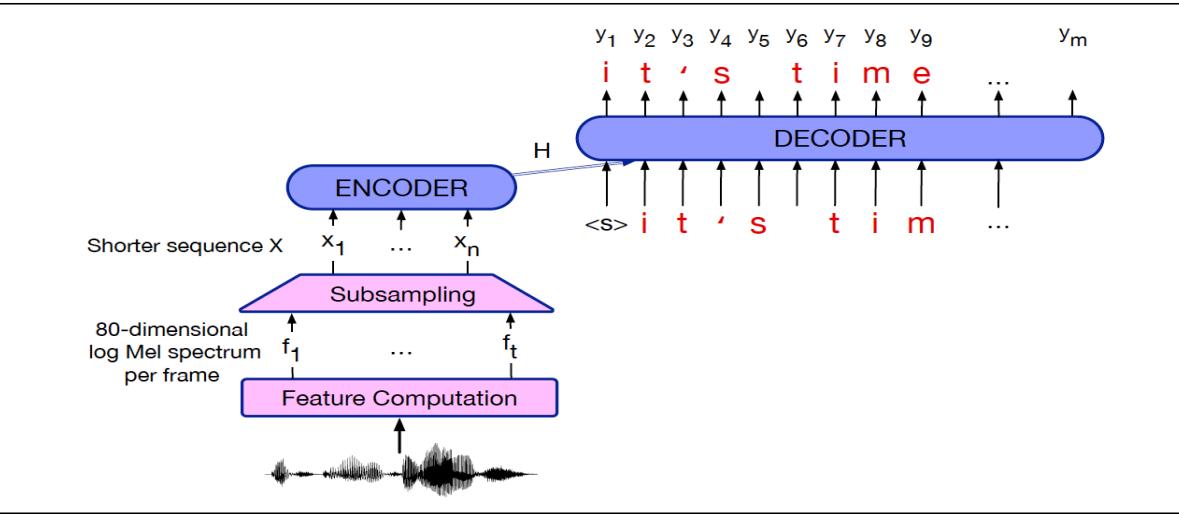

Figure 26.6 Schematic architecture for an encoder-decoder speech recognizer.

Σχήμα από το βιβλίο «Speech and Language Processing» των D. Jurafsky & J.H. Martin, 3η έκδοση (υπό πρεσοπομασία).

<http://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/>

- Ο κωδικοποιητής και ο αποκωδικοποιητής μπορούν να είναι RNNs, όπως είδαμε στη μηχανική μετάφραση. Συχνά είναι πια Transformers.
 - Εκπαιδεύονται μαζί, σε ζεύγη εισόδων-εξόδων, όπως στην μηχανική μετάφραση.
- Ο κωδικοποιητής διαβάζει μια ακολουθία διανυσμάτων, δηλαδή ένα διάνυσμα για κάθε τμήμα ήχου (frame) (ή λιγότερα, αν κάνουμε υπο-δειγματοληψία τους).
 - Συχνά πια χρησιμοποιούνται τα διανύσματα που προκύπτουν από μοντέλα όπως τα wav2vec ή HuBERT. Παλιότερα χρησιμοποιούνταν διανύσματα MFCC.
 - Συνήθως υπάρχει και ένας μηχανισμός προσοχής, όπως στη μηχανική μετάφραση.

Κωδικοποιητές/αποκωδικοποιητές

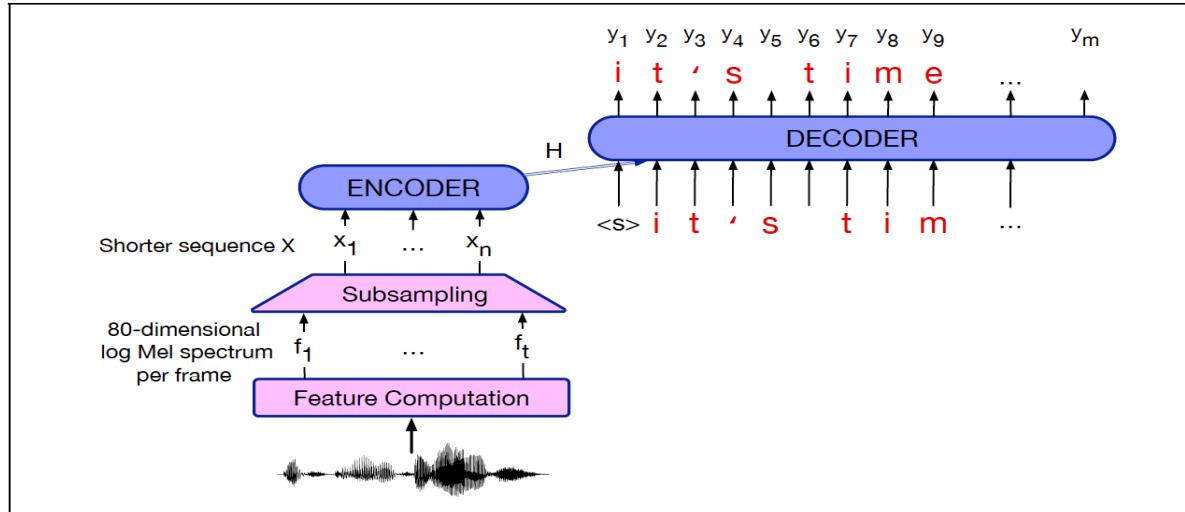

Figure 26.6 Schematic architecture for an encoder-decoder speech recognizer.

Σχήμα από το βιβλίο «Speech and Language Processing» των D. Jurafsky & J.H. Martin, 3η έκδοση (υπό πρεσοφομασία).
<http://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/>

- Ο αποκωδικοποιητής παράγει γράμμα-γράμμα το κείμενο.
 - Κατά την εκπαίδευση, όταν υπολογίζουμε τη νέα κατάσταση του αποκωδικοποιητή, χρησιμοποιούμε ως **προηγούμενο γράμμα το σωστό προηγούμενο (teacher forcing)**, ακόμα και αν ο αποκωδικοποιητής είχε επιλέξει άλλο (λάθος) προηγούμενο γράμμα.
 - **Σταδιακά** μπορούμε να χρησιμοποιούμε όλο και **συχνότερα το προηγούμενο γράμμα** που είχε επιλέξει ο ίδιος ο **αποκωδικοποιητής (scheduled sampling)**.
 - Μετά την εκπαίδευση, **σε κάθε κατάσταση του αποκωδικοποιητή** επιλέγουμε **λαίμαργα το γράμμα στο οποίο δίνει μεγαλύτερη πιθανότητα το μοντέλο**.
Εναλλακτικά ψάχνουμε τις πιθανότερες ακολουθίες γραμμάτων **με beam search**.

Κωδικοποιητές/αποκωδικοποιητές

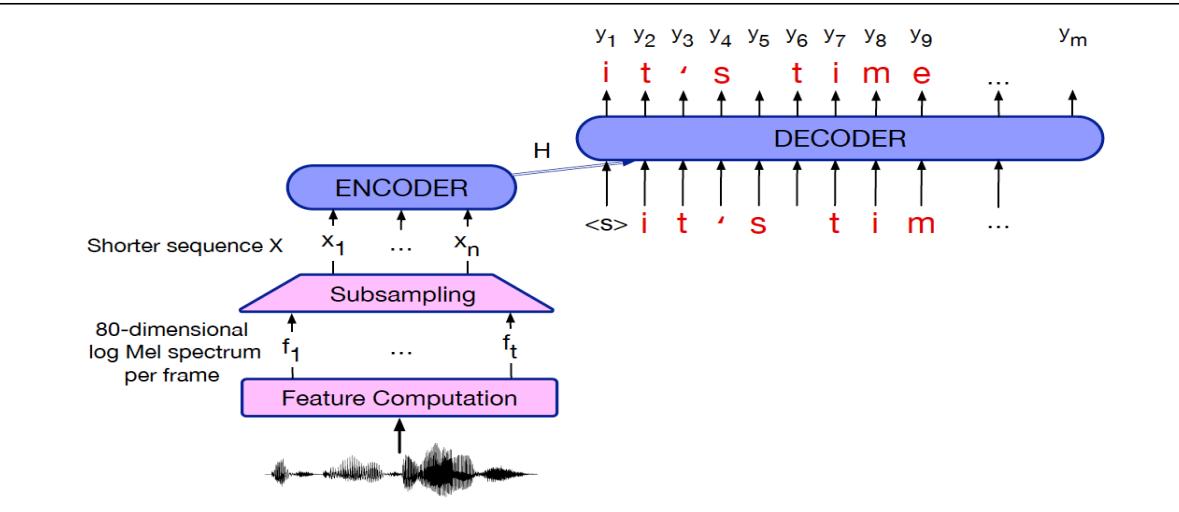

Figure 26.6 Schematic architecture for an encoder-decoder speech recognizer.

Σχήμα από το βιβλίο «Speech and Language Processing» των D. Jurafsky & J.H. Martin, 3η έκδοση (υπό πρεσομασία).
<http://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/>

- Μπορούμε να παράγουμε **τις n πιθανότερες ακολουθίες γραμμάτων (n -best list)** και μετά να τις φιλτράρουμε λαμβάνοντας υπόψιν τις **πιθανότητες** που τους δίνει ένα γλωσσικό μοντέλο εκπαιδευμένο σε πολύ μεγάλα σώματα κειμένων.
 - Η λαμβάνουμε υπόψιν τις **πιθανότητες** και του γλωσσικού **μοντέλου** κατά το **beam search**.
 - Π.χ. **προσθέτουμε** την λογαριθμική **πιθανότητα** $p = \log(p_1) + \log(p_2) + \dots$ που δίνει ο **αποκωδικοποιητής** σε ένα **μονοπάτι** y_1, y_2, \dots (που εξερευνούμε κατά το beam search) και την λογαριθμική **πιθανότητα** q που δίνει στο μονοπάτι y_1, y_2, \dots το **γλωσσικό μοντέλο** ($\lambda_1 p + \lambda_2 q$).
 - Τα γλωσσικά μοντέλα «προτιμούν» **σύντομες ακολουθίες** (γιατί;), οπότε συνήθως χρησιμοποιούμε και έναν **παράγοντα** που επιβραβεύει **μακρύτερες ακολουθίες γραμμάτων**.

Μέτρα αξιολόγησης

- **Λόγος λαθών λέξεων** (Word Error Rate):

- $WERR = \frac{\text{Insertions+Replacements+Deletions}}{\#\text{ReferenceWords}}$

Παράδειγμα από τις διαφάνειες
των Jurafsky & Martin (2008).

REF:	portable	***	PHONE	UPSTAIRS	last	night	so
HYP:	portable	FORM	OF	STORES	last	night	so

Εξοδος συστήματος (υπόθεση).

I R R

$$WER = (1+2+0)/6 = 50\%$$

- Υπολογίζεται όπως η απόσταση Levenshtein, αλλά με κόστος 1 και για R. Το WERR μπορεί να βγει και > 1 .

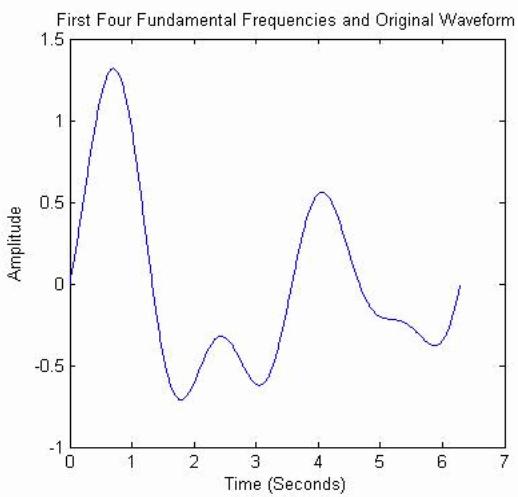
- **Λόγος λαθών προτάσεων** (Sentence Error Rate):

- Προτάσεις με ≥ 1 λάθος / πλήθος προτάσεων.

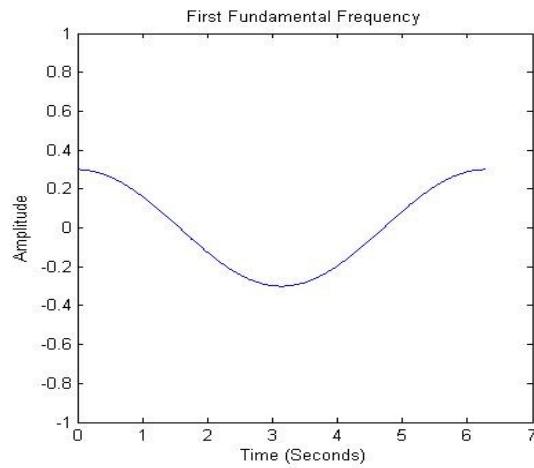
Πρόσθετες προαιρετικές διαφάνειες για παλαιότερη τεχνολογία αναγνώρισης ομιλίας: διανύσματα MFCC και Hidden Markov Models (HMMs).

Μετασχηματισμός Fourier

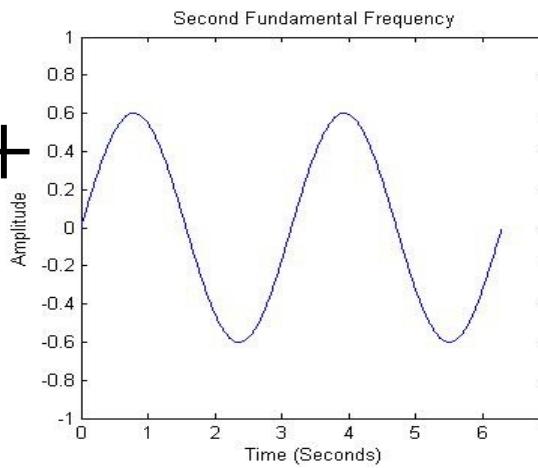
- Μπορούμε να σκεφτούμε κάθε ήχο (ή σήμα) ως άθροισμα πολλών (γενικά άπειρων) ημιτονοειδών.

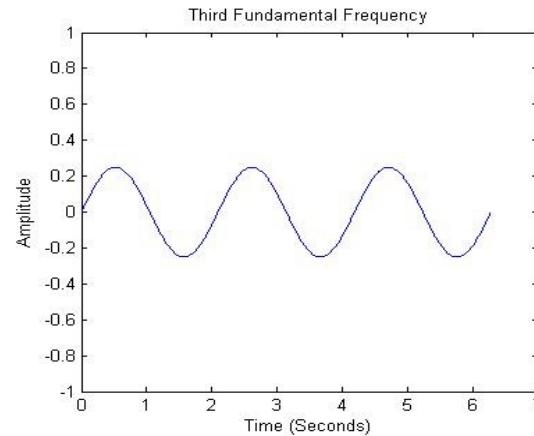
=

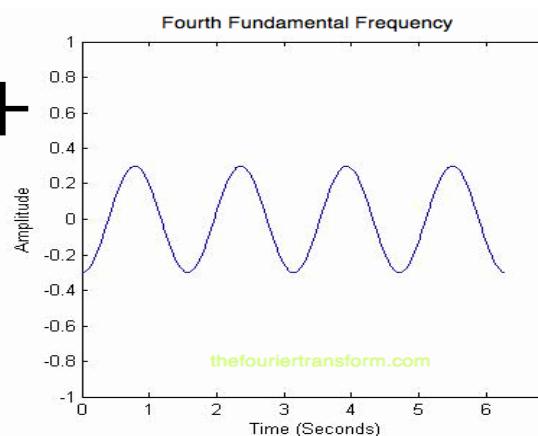
+

+

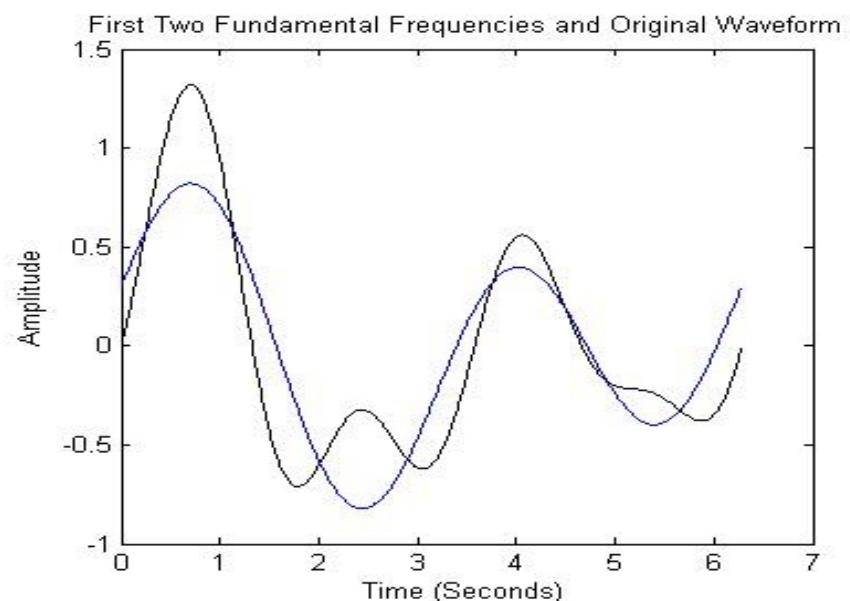
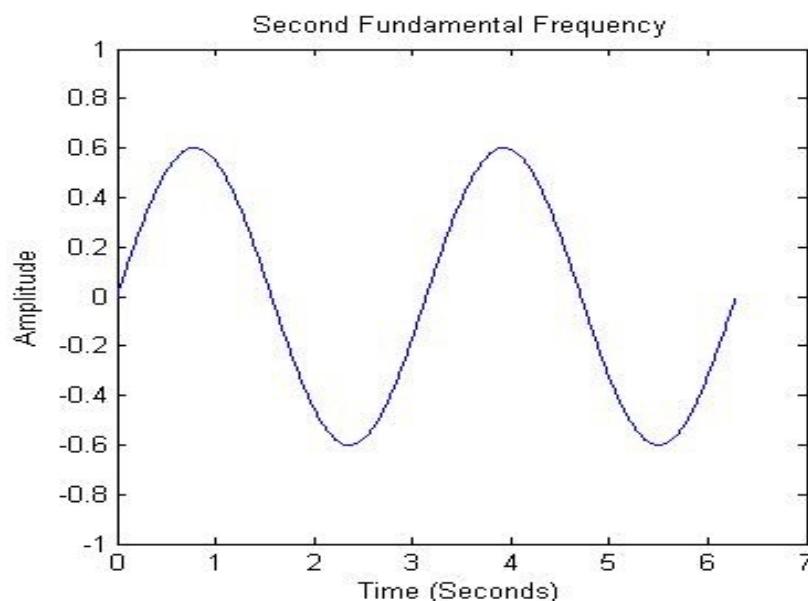
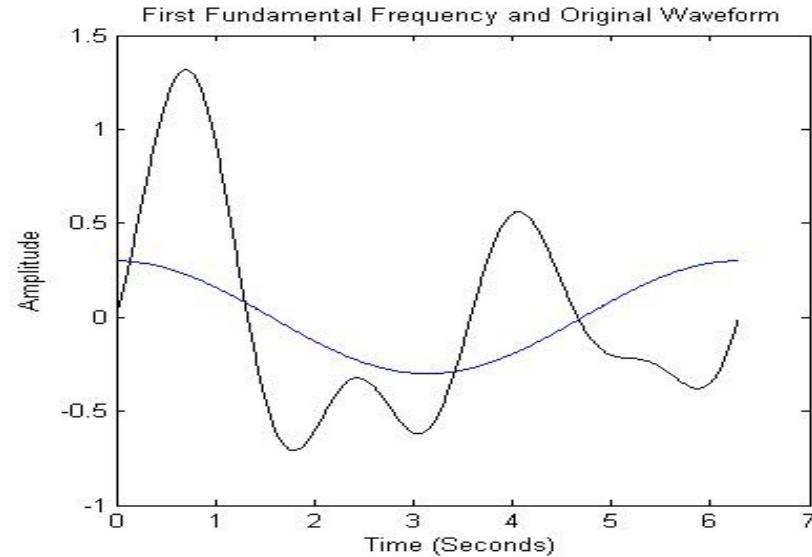
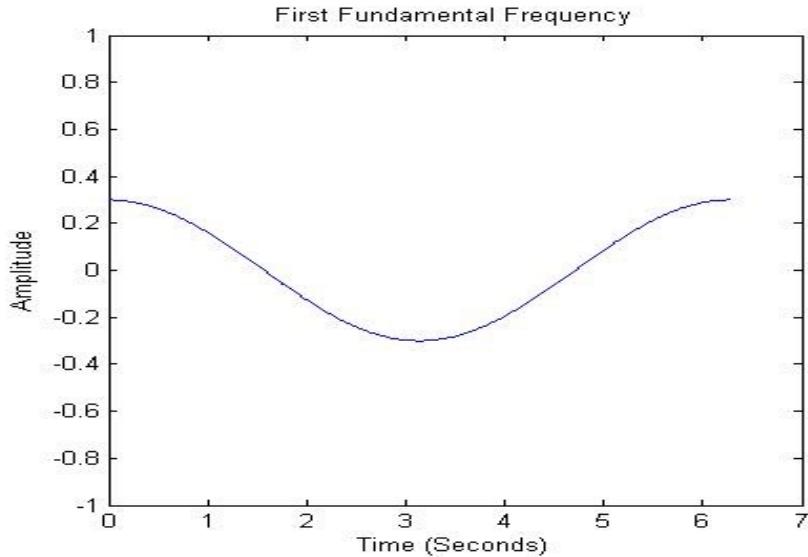
+

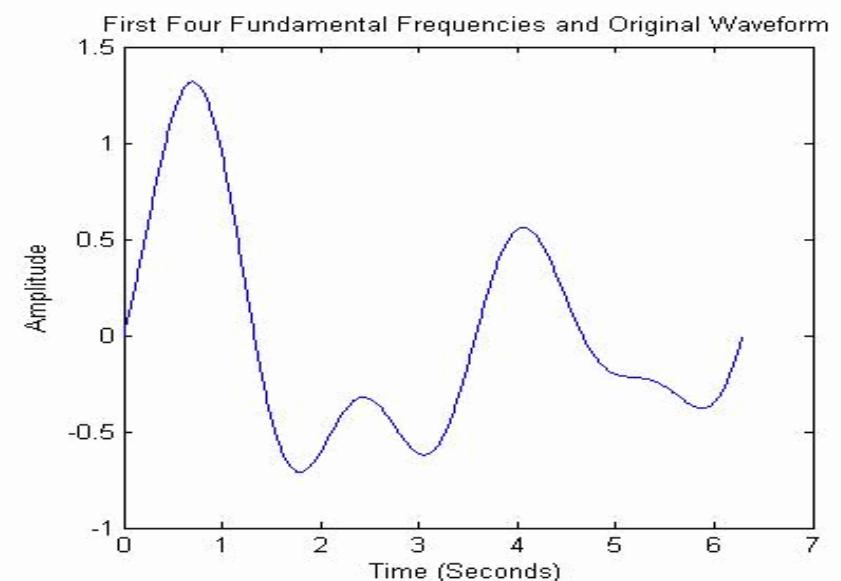
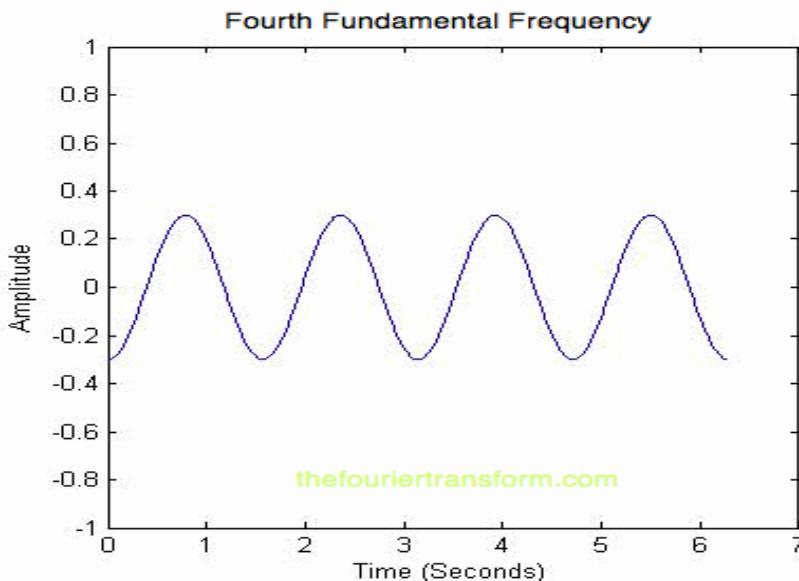
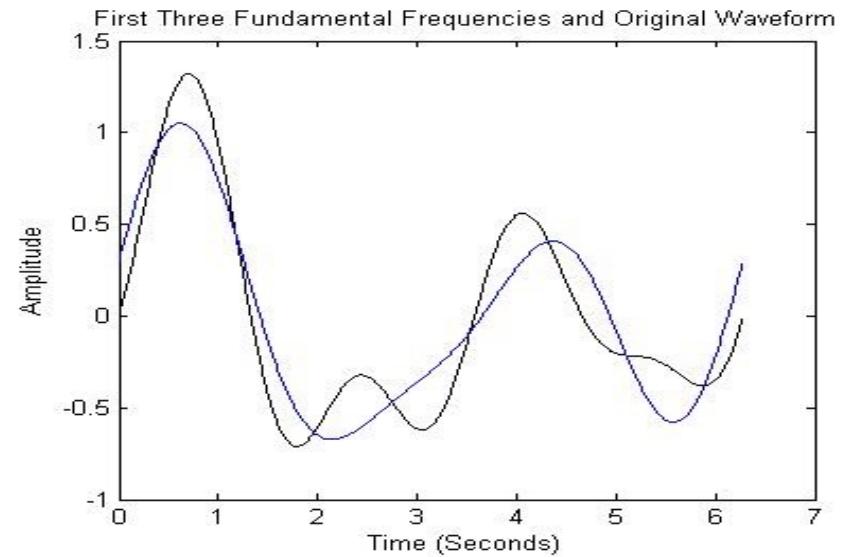
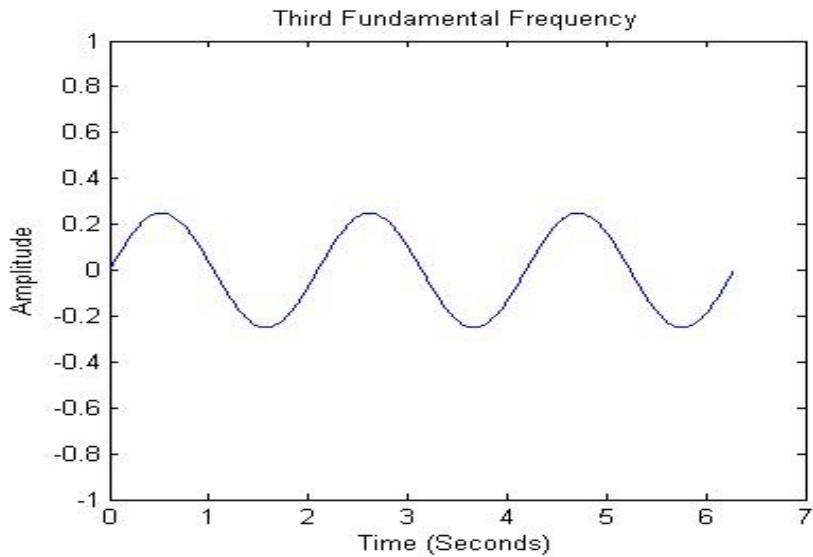
thefouriertransform.com

Σχήματα από τον ιστότοπο
<http://www.thefouriertransform.com/>.

Μετασχηματισμός Fourier

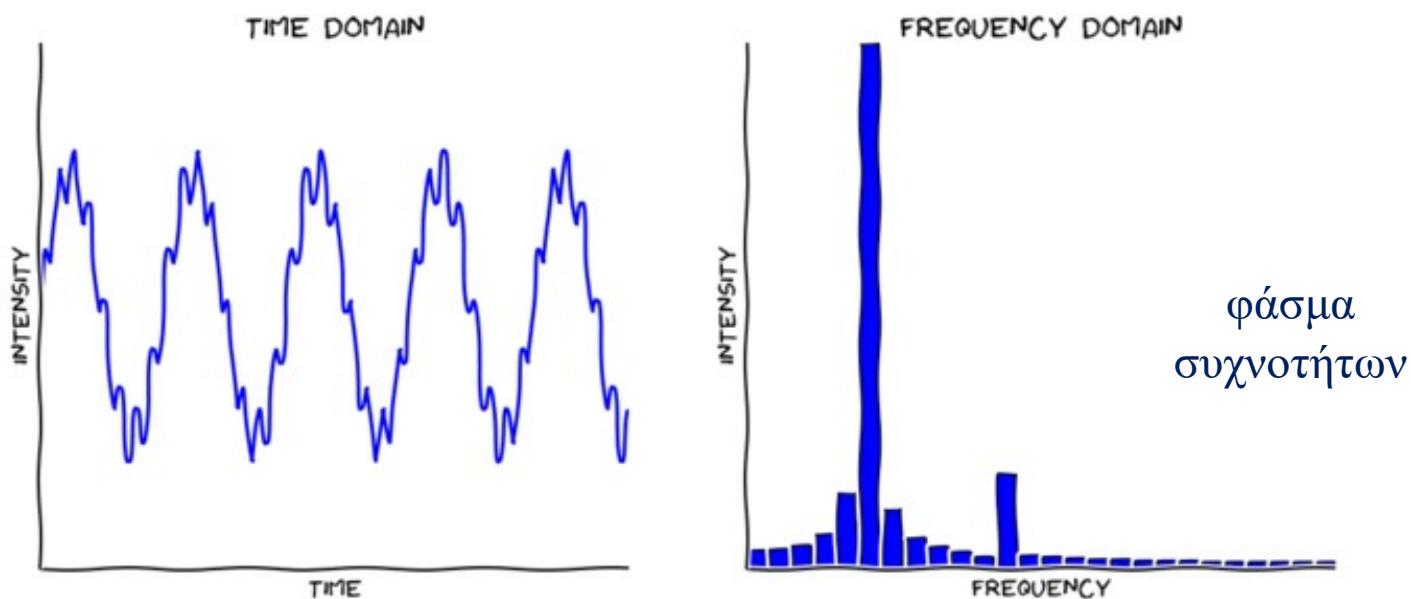

Μετασχηματισμός Fourier

Μετασχηματισμός Fourier

- Μετατρέπει το αρχικό σήμα $f(t)$ (συνάρτηση του χρόνου t) σε μιγαδική συνάρτηση $\hat{f}(\xi)$ της συχνότητας (ξ).
 - $\hat{f}(\xi) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \cdot e^{-2\pi \cdot i \cdot t \cdot \xi} dt \quad (e^{i \cdot \theta} = \cos \theta + i \cdot \sin \theta)$
 - Το μέτρο του μιγαδικού $|\hat{f}(\xi)|$ δείχνει πόσο συμμετέχει η συχνότητα ξ στο αρχικό σήμα.

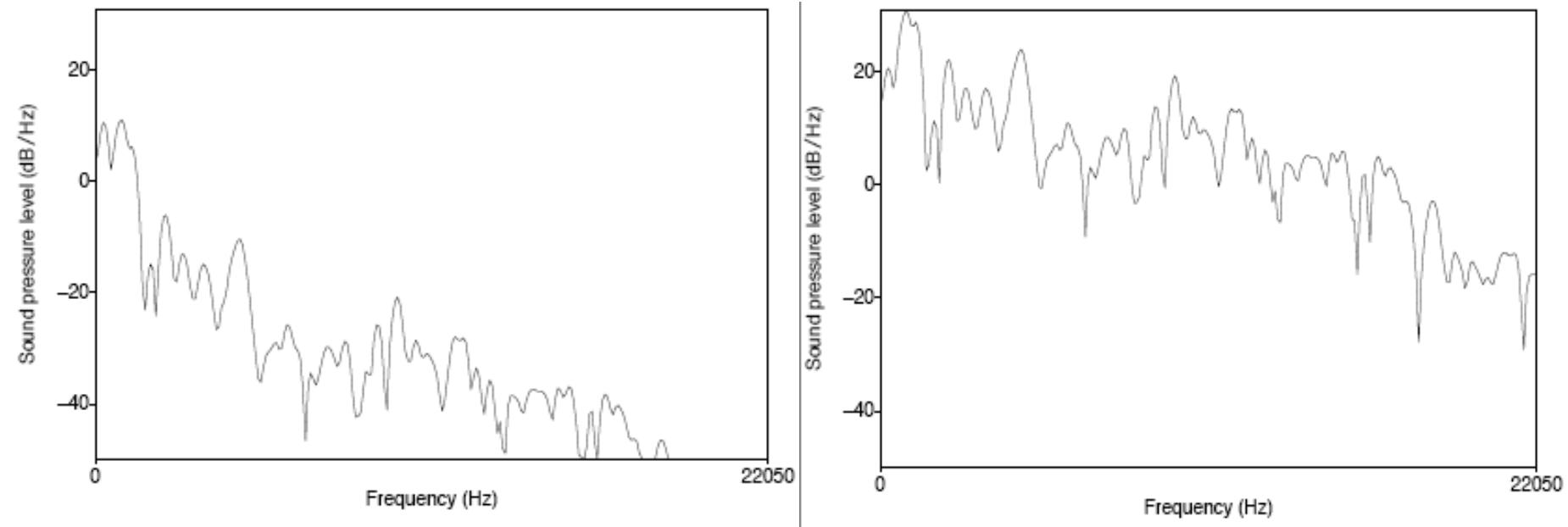
Σχήματα από την ιστοσελίδα <https://learn.adafruit.com/fft-fun-with-fourier-transforms/background>

Διακριτός μετασχηματισμός Fourier (DFT)

- Για διακριτό σήμα $x[0], \dots, x[N - 1]$ και N διακριτές συγνότητες ξ :
 - $\hat{x}(\xi) = \sum_{n=0}^{N-1} x[n] \cdot e^{\frac{-2\pi \cdot i \cdot n \cdot \xi}{N}}$ ($e^{i \cdot \theta} = \cos \theta + i \cdot \sin \theta$)
 - Άν $N = 2^m$ (δύναμη του 2), μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον αλγόριθμο FFT (Fast Fourier Transform).
- Για διακριτό σήμα $x[0], \dots, x[N - 1]$ και N διακριτές συγνότητες ξ :
 - $\hat{x}(\xi) = \sum_{n=0}^{N-1} x[n] \cdot e^{\frac{-2\pi \cdot i \cdot n \cdot \xi}{N}}$ ($e^{i \cdot \theta} = \cos \theta + i \cdot \sin \theta$) φάσμα συγνοτήτων
 - Άν $N = 2^m$ (δύναμη του 2), μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον αλγόριθμο FFT (Fast Fourier Transform).

Προέμφαση

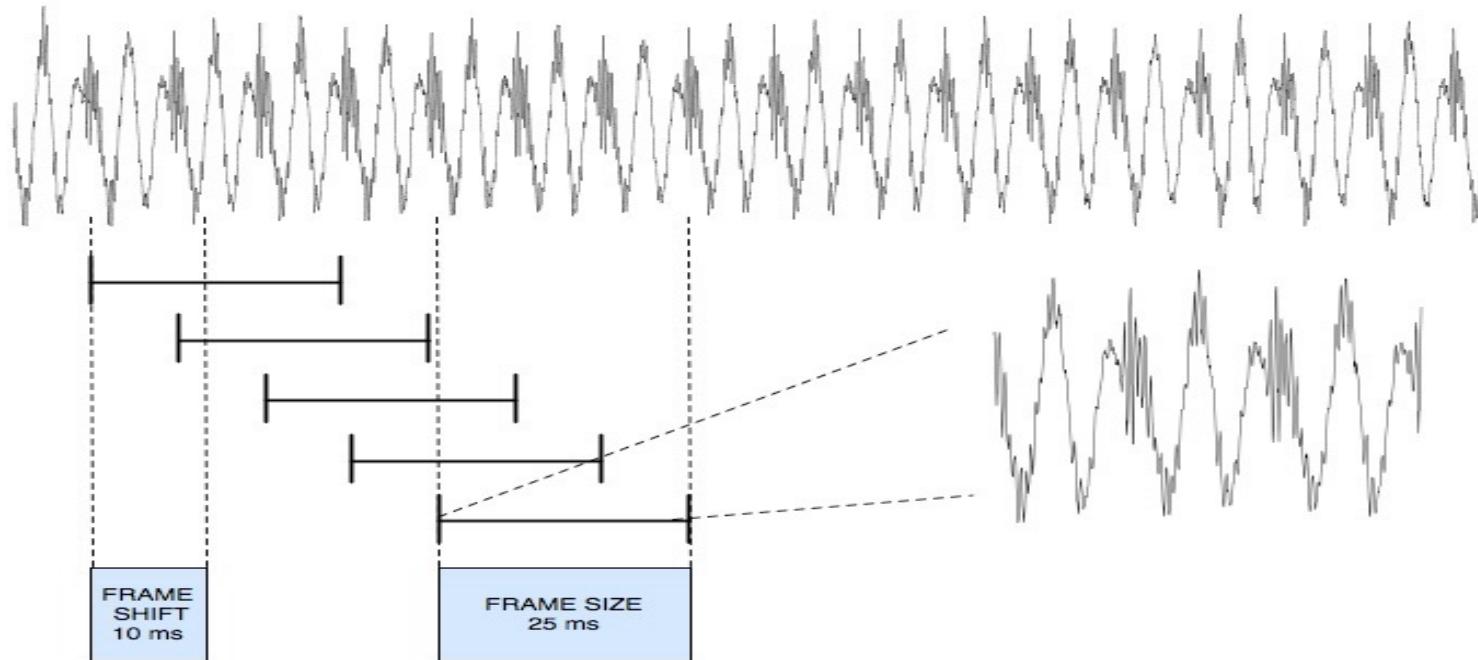
Σχήματα από τις διαφάνειες των
Jurafsky & Martin (2008).

- Ενισχύουμε τις υψηλότερες συχνότητες της ομιλίας.
 - Χρησιμοποιώντας υψηπερατό φίλτρο.
 - Βοηθά τη σωστή αναγνώριση ομιλίας.

Παράθυρα

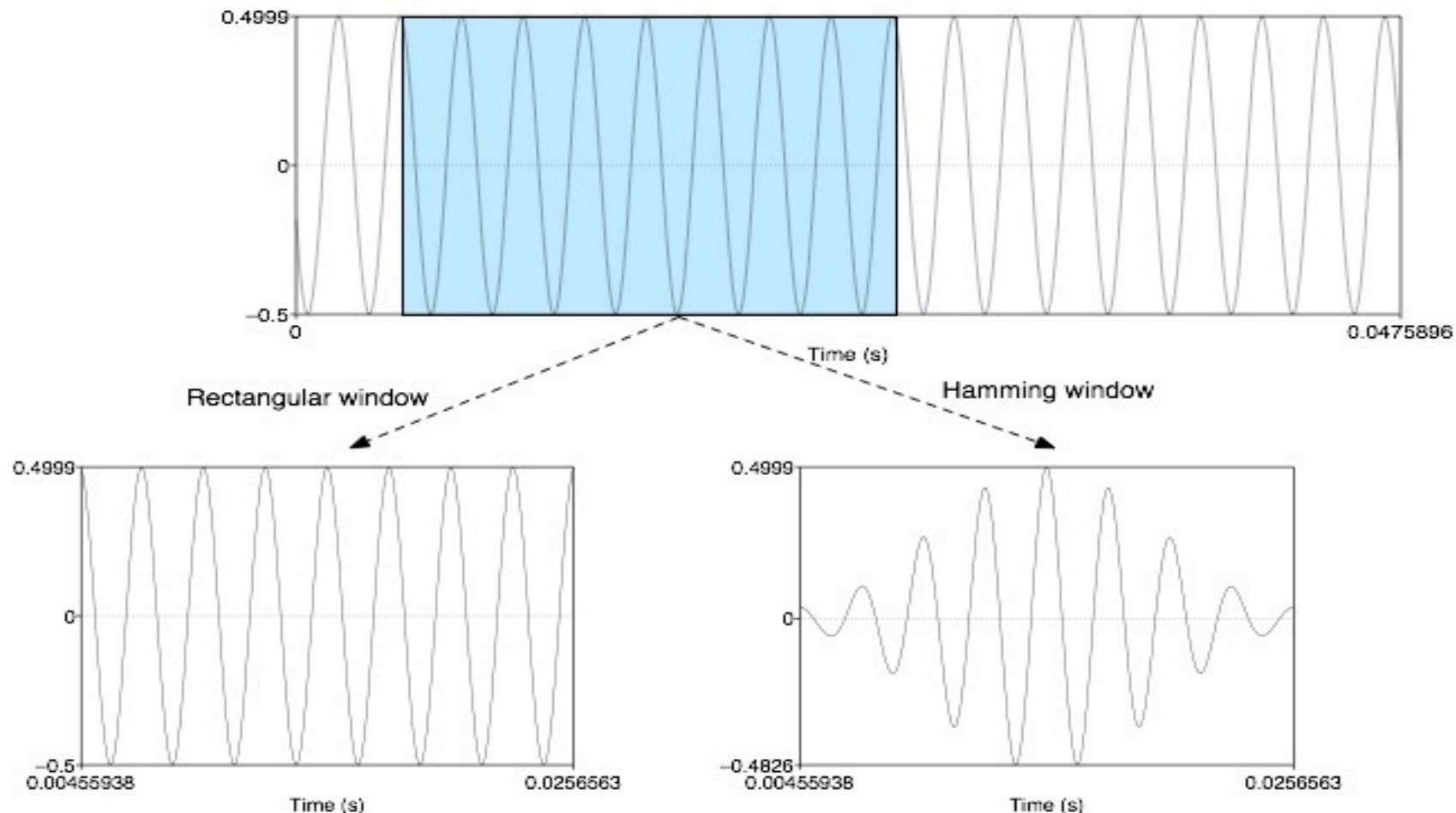
Σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Εξάγουμε επικαλυπτόμενα τμήματα (**frames**) του σήματος.
 - Σέρνουμε ένα «παράθυρο» κατά μήκος του σήματος.
 - Πολλαπλασιάζουμε κάθε τιμή του (διακριτού) **σήματος** με την αντίστοιχη τιμή της **συνάρτησης του παραθύρου** (βλ. επόμενες διαφάνειες).
- **Κάθε τμήμα** συχνά παριστάνεται από **διάνυσμα 39 αριθμών**.
 - 39 **MFCC features** (βλ. παρακάτω).

Παράθυρα

Σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Το παράθυρο Hamming δίνει έμφαση στο κέντρο του τμήματος.
 - Βοηθά επίσης να αποφύγουμε ασυνέχειες στα άκρα των παραθύρων.

Παράθυρα

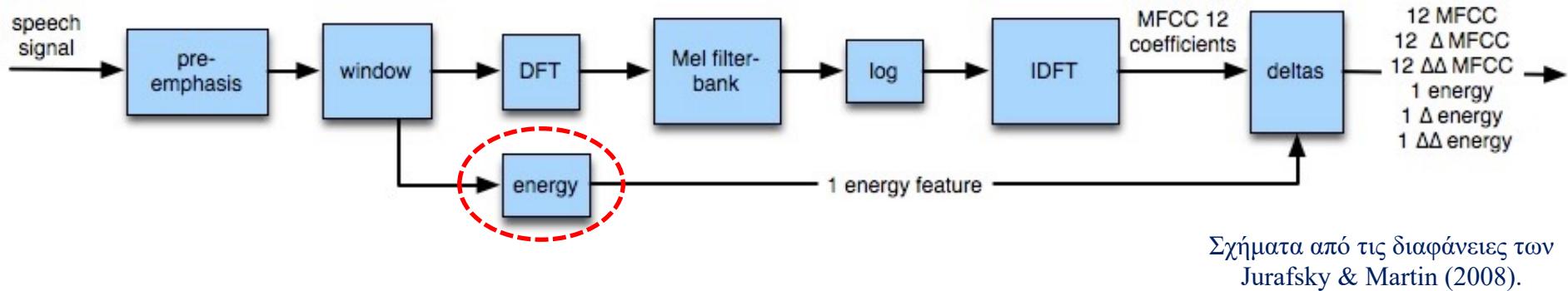
- **Τετράγωνο παράθυρο:**

$$w[n] = \begin{cases} 1 & 0 \leq n \leq L - 1 \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

- Παράθυρο **Hamming**:

$$w[n] = \begin{cases} 0.54 - 0.46 \cos\left(\frac{2\pi n}{L-1}\right) & 0 \leq n \leq L - 1 \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

Ενέργεια του τμήματος

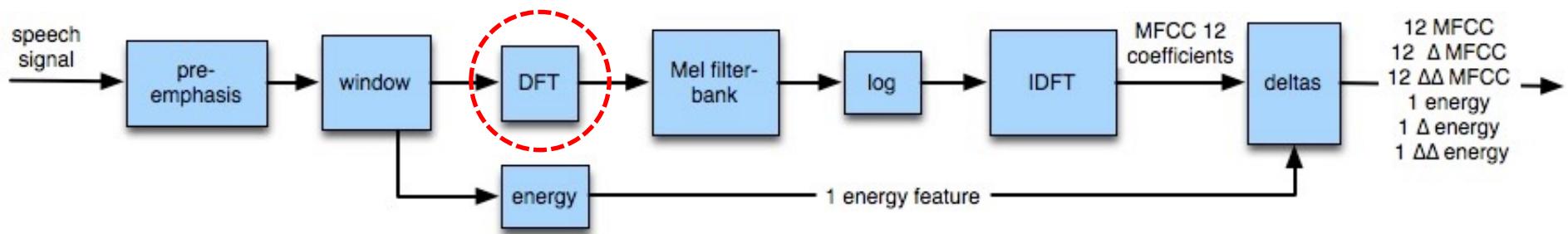

Σχήματα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Από κάθε τμήμα (εφαρμογή παραθύρου) εξάγουμε **39 αριθμούς** (τιμές ιδιοτήτων **MFCC**).
- Η τιμή μιας από τις **ιδιότητες MFCC** είναι η **ενέργεια** του τμήματος.

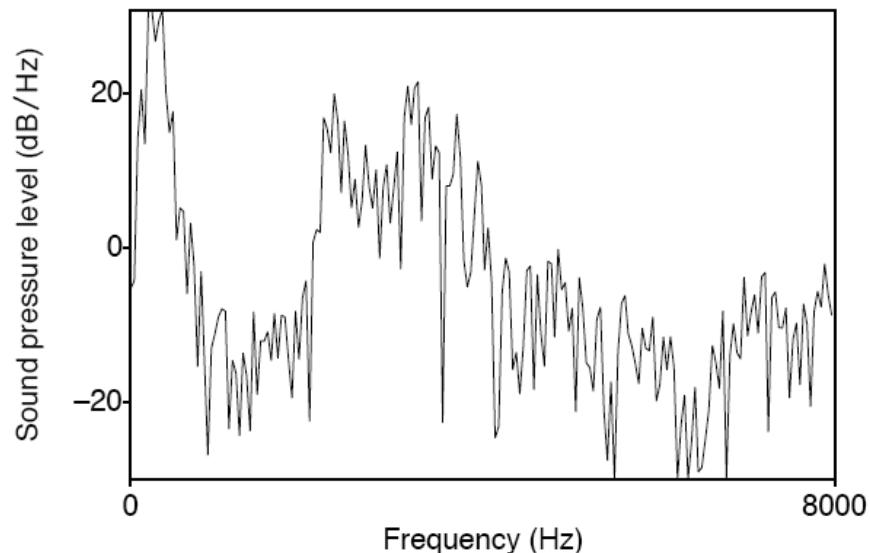
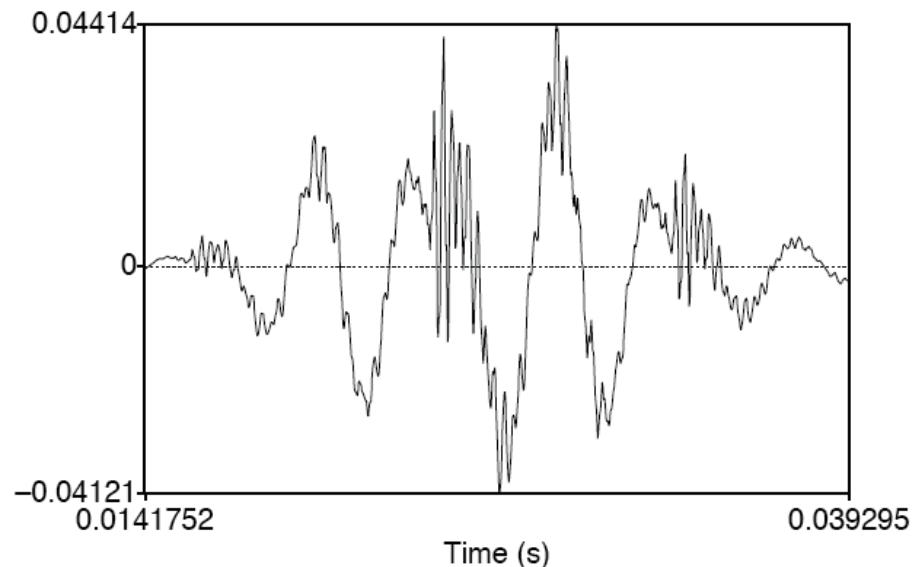
$$Energy = \sum_{n=0}^{L-1} x^2[n]$$

Μετ/μός Fourier κάθε τμήματος

Σχήματα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Κατόπιν εφαρμόζουμε DFT στο τμήμα.

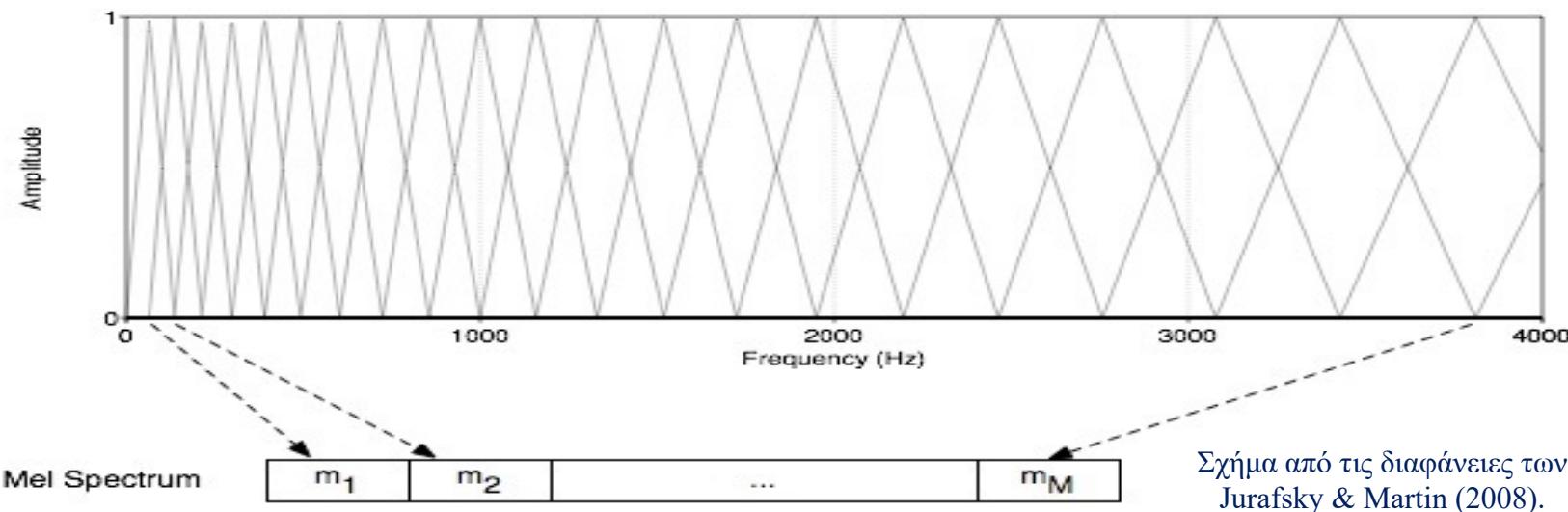
Μετασχηματισμός σε φάσμα mel

- Η ακοή δεν είναι το ίδιο ευαίσθητη στις συχνότητες.
 - Λιγότερο ευαίσθητη σε συχνότητες $\geq 1 \text{ KHz}$.
- Συστοιχία φίλτρων mel:
 - Κάθε φίλτρο δρα ως τριγωνικό παράθυρο πάνω στο φάσμα.
 - Τα φίλτρα είναι πιο αραιά στις μεγαλύτερες συχνότητες.

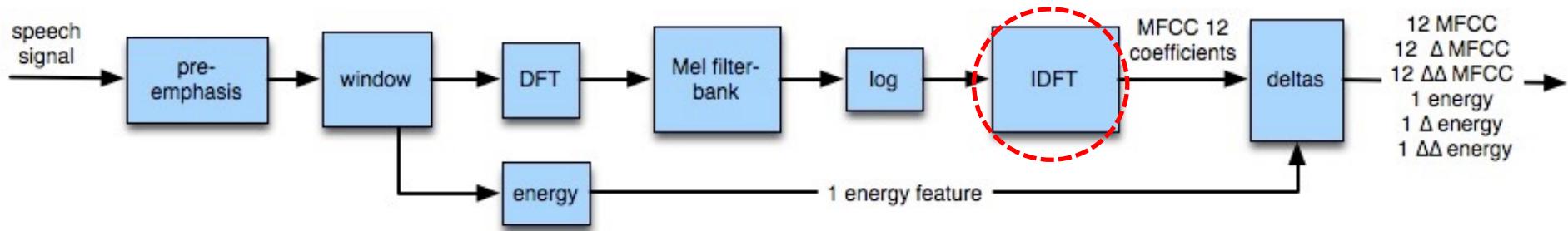
$$Y_t[m] = \sum_{k=1}^N W_m[k] |X_t[k]|^2$$

k : DFT bin number ($1, \dots, N$)

m : mel-filter bank number ($1, \dots, M$)

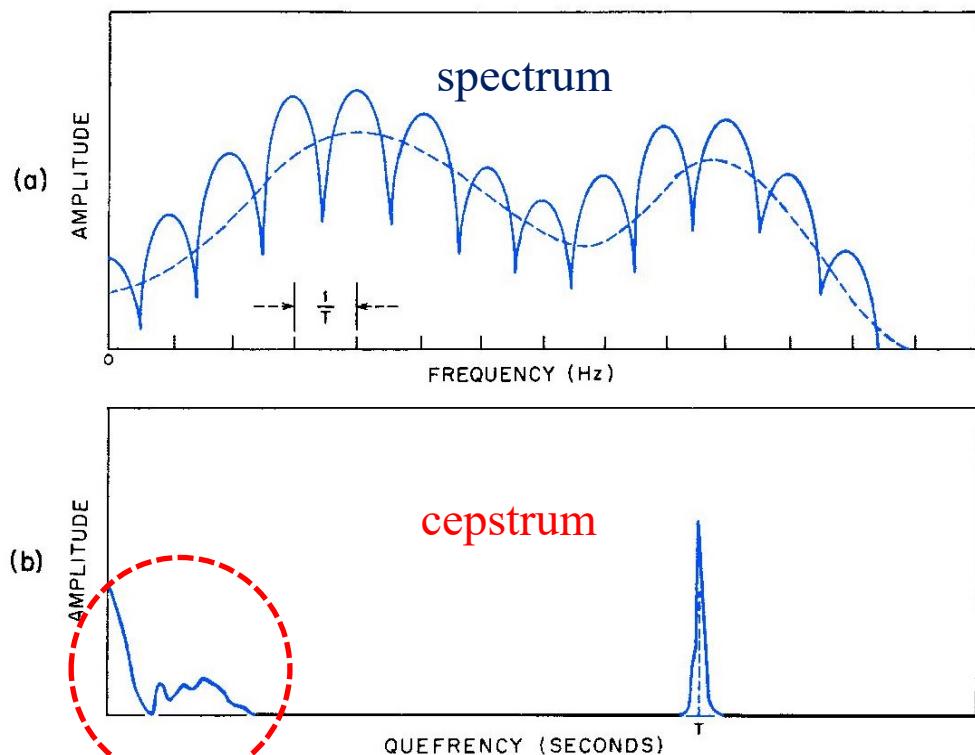

Υπολογισμός ιδιοτήτων MFCC

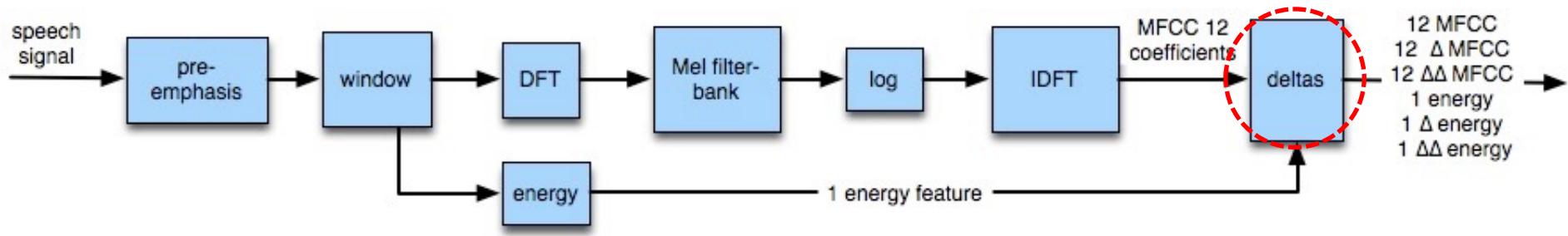

Σχήματα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Σκεφτόμαστε κατόπιν τα $\log(m_1), \dots, \log(m_M)$ σαν σήμα.
 - Εφαρμόζουμε DFT στο φάσμα (spectrum), για να βρούμε τις μικρές του «συχνότητες», που είναι πιο χρήσιμες στην αναγνώριση φωνής.
 - Ακριβέστερα, εφαρμόζουμε ανάστροφο DFT (IDFT), γιατί πάμε από το πεδίο συχνοτήτων πίσω στο πεδίο του χρόνου.
 - Κρατάμε τις 12 αριστερότερες τιμές του νέου «φάσματος» (cepstrum).

Μεταβολές (Δ και $\Delta\Delta$)

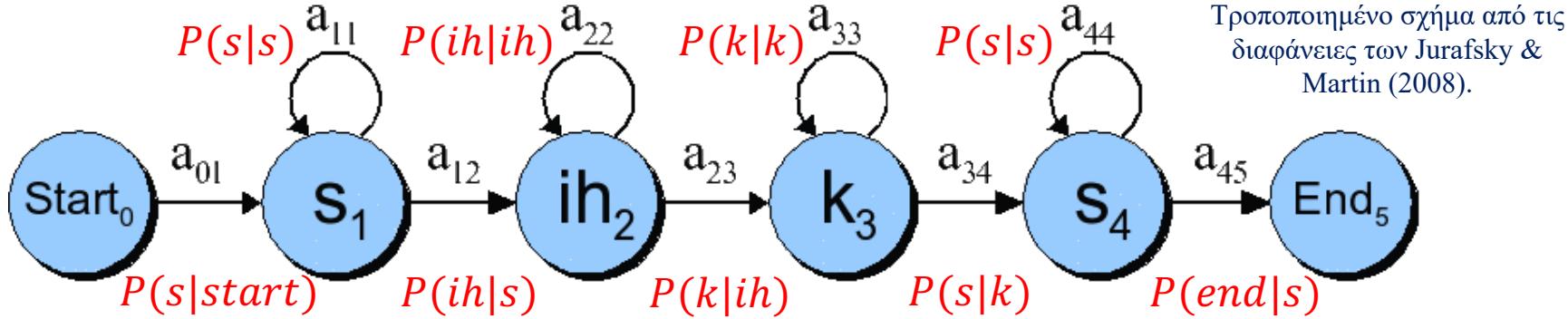

Σχήματα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Προσθέτουμε **μεταβολές (Δ):**
 - Απλούστερη περίπτωση: **πόσο** άλλαξε η ενέργεια από το προηγούμενο τμήμα (frame) και **πόσο** άλλαξε κάθε μία από τις άλλες **12 τιμές MFCC**. Συνήθως πιο περίπλοκοι υπολογισμοί.
- Προσθέτουμε **μεταβολές μεταβολών ($\Delta\Delta$):**
 - Στην απλούστερη περίπτωση: **πόσο** άλλαξε το Δ της ενέργειας, **το Δ κάθε μιας από τις 12 τιμές MFCC κλπ.**
- Συνολικά **39 τιμές ανά τμήμα.**
 - **Κάθε τμήμα παριστάνεται από ένα διάνυσμα 39 αριθμών.**

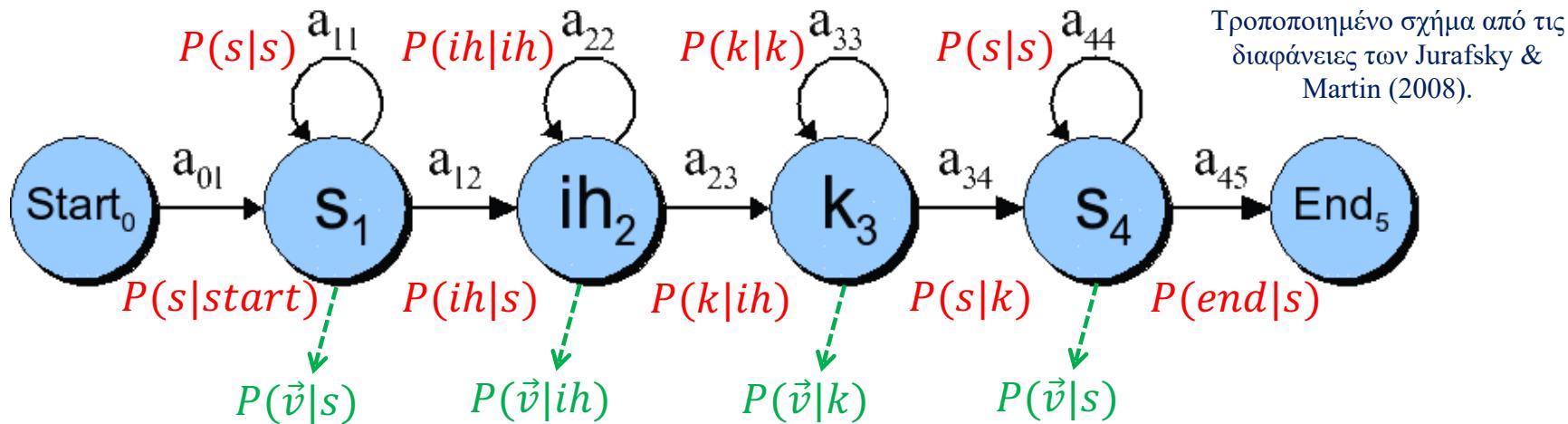
Κρυφά Μαρκοβιανά Μοντέλα

(Hidden Markov Models, HMMs)

- Θεωρούμε ότι ο ομιλητής παράγει την **ακολουθία τμημάτων (διανυσμάτων MFCC)** ακολουθώντας ένα **μονοπάτι**.
 - Οι καταστάσεις αντιστοιχούν σε «φώνους» (phones).
 - Π.χ. το «six» προφέρεται [s ih k s].
- Σε **κάθε βήμα** βήγαίνει σε **νέα κατάσταση** (ή μένει στην ίδια) με **τις κόκκινες πιθανότητες**.
 - Μπορεί π.χ. να πει [s s ih ih ih k s s] ή [s s s ih ih ih ih k s s s].

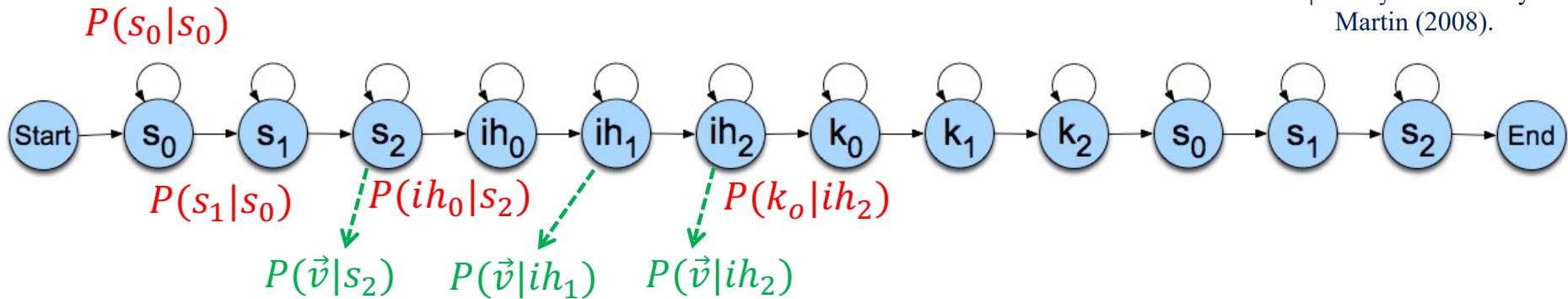
Κρυφά Μαρκοβιανά Μοντέλα

- Όποτε πηγαίνει (ή μένει) σε μια **κατάσταση**, ο ομιλητής παράγει ένα **τμήμα** (διάνυσμα MFCC) σύμφωνα με **κατανομή πιθανοτήτων** που **εξαρτάται** από την **κατάσταση**.
 - Τα **διανύσματα** **δεν αντιστοιχούν** 1-1 με τις **καταστάσεις**.
 - **Διαφορετικά διανύσματα** μπορεί να παραχθούν **από την ίδια κατάσταση** σε διαφορετικές επισκέψεις της κατάστασης.
 - Οι **πράσινες πιθανότητες** («εκπομπής») δείχνουν **πόσο πιθανό** είναι να παραχθεί κάθε διάνυσμα στη **συγκεκριμένη κατάσταση**.

HMM με υπο-φώνους

Τροποποιημένο σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Συνήθως χρησιμοποιούνται **τρεις διαφορετικές καταστάσεις** (υποφώνοι) **ανά φώνο**, αντί για μία κατάσταση ανά φώνο.
 - Γιατί ο **ίδιος φώνος** συχνά παράγει **διαφορετικά διανύσματα MFCC** στην **αρχή**, **τη μέση** και το **τέλος** της **προφοράς** του.
- **Δεν παράγονται** διανύσματα MFCC στις **start** και **end**.
- Στην **αναγνώριση ομιλίας**, κάθε κατάσταση του HMM συνήθως έχει **μεταβάσεις** μόνο προς μια **δεξιότερη κατάσταση** ή την **ίδια κατάσταση**.
 - Σε άλλες εφαρμογές των HMMs δεν **ισχύει** πάντα αυτό.

HMM για αριθμούς

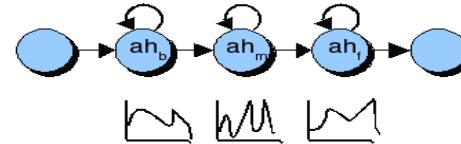
Lexicon

one	w ah n
two	t uw
three	th r iy
four	f ao r
five	f ay v
six	s ih k s
seven	s eh v ax n
eight	ey t
nine	n ay n
zero	z iy r ow
oh	ow

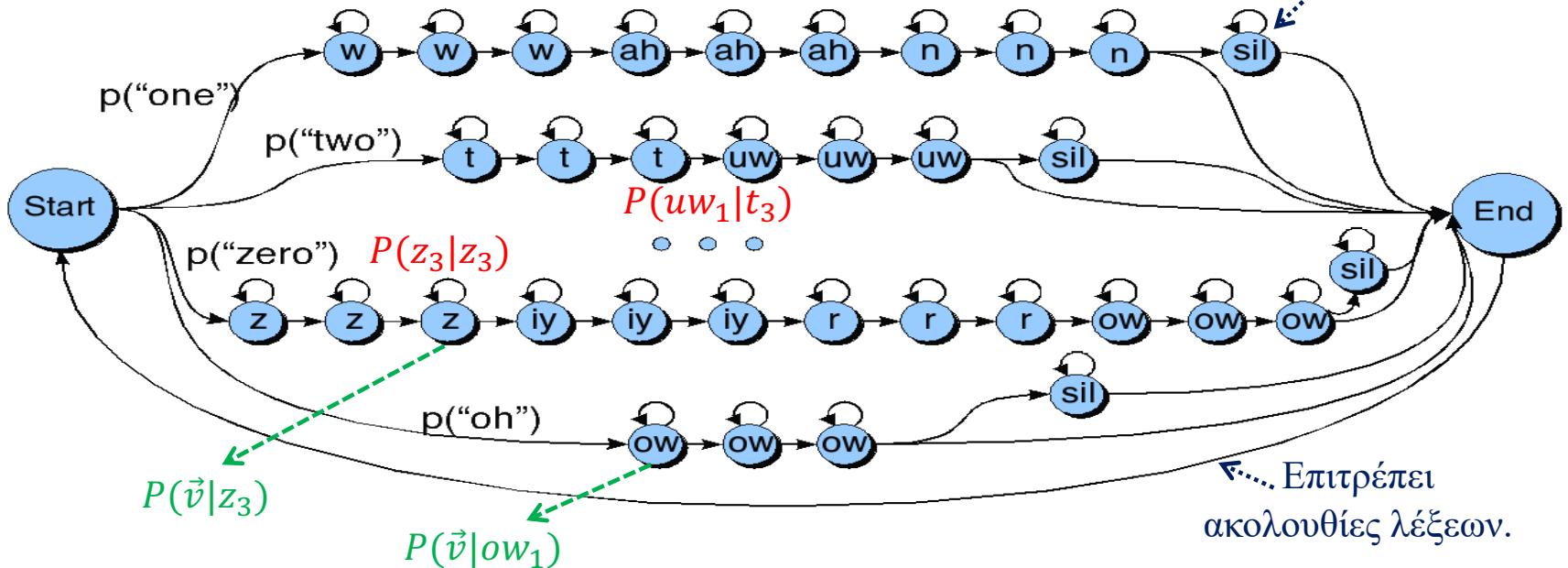
Βλ. π.χ.
<http://www.speech.cs.cmu.edu/cgi-bin/cmudict>

Ελαφρά τροποποιημένο σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

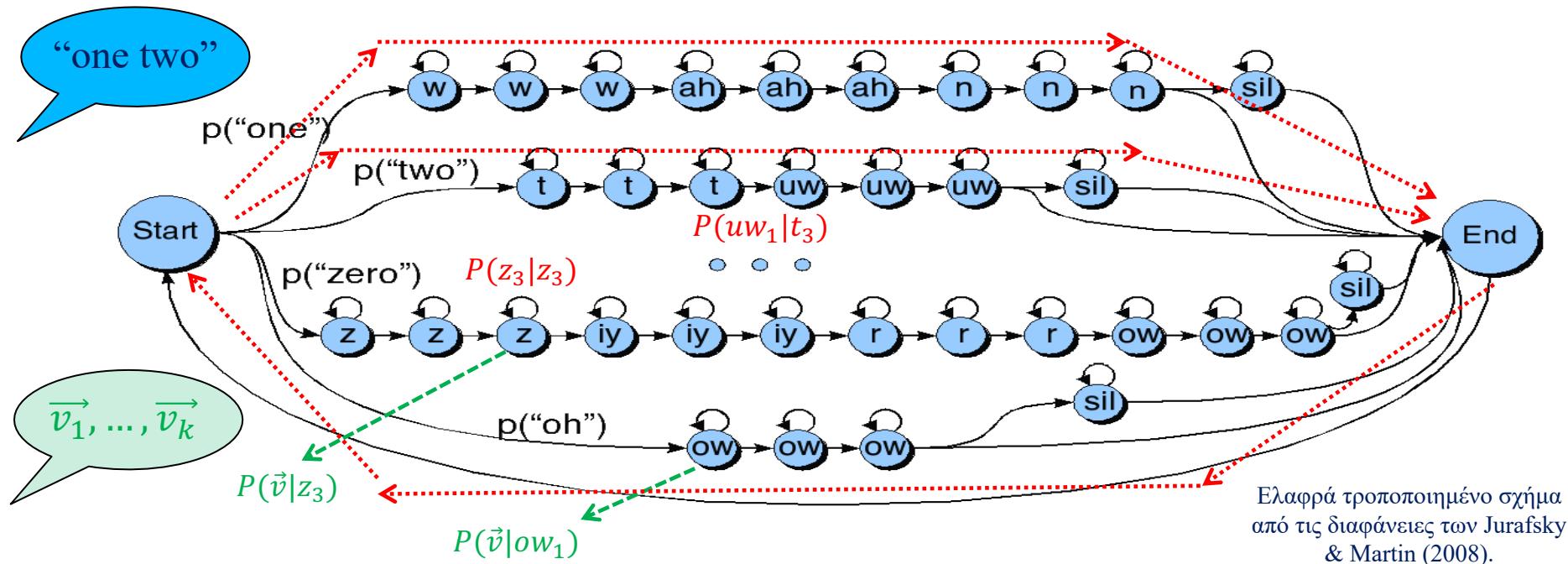
Phone HMM

Πιθανή παύση
(σιωπή) μεταξύ λέξεων.

Αποκωδικοποίηση (αναζήτηση μονοπατιού)

Ελαφρά τροποποιημένο σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

- Ψάχνουμε το πιθανότερο μονοπάτι που μπορεί να παρήγαγε την παρατηρούμενη ακολουθία διανυσμάτων MFCC.
 - Ουσιαστικά την πιθανότερη ακολουθία καταστάσεων, άρα και λέξεων.
 - Δεν ξέρουμε άμεσα ποιο μονοπάτι χρησιμοποιήθηκε γιατί **δεν υπάρχει 1-1 αντιστοιχία** μεταξύ καταστάσεων και παρατηρούμενων διανυσμάτων.
 - Το μονοπάτι είναι «κρυμμένο» από τον παρατηρητή.

Αποκωδικοποίηση (αναζήτηση μονοπατιού)

- Παρατηρούμενη **ακολουθία διανυσμάτων** MFCC:

$$\vec{v}_1^k = \langle \vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_k \rangle$$

- Μια οποιαδήποτε **ακολουθία καταστάσεων** ίσου μήκους:

$$s_1^k = \langle s_1, s_2, \dots, s_k \rangle$$

- Θέλουμε την (κρυφή) **ακολουθία καταστάσεων** που είναι **πιθανότερο** να οδήγησε στην **ακολουθία διανυσμάτων**:

$$\hat{s}_1^k = \underset{s_1^k}{\operatorname{argmax}} P(s_1^k | \vec{v}_1^k) = \underset{s_1^k}{\operatorname{argmax}} \frac{P(s_1^k) \cdot P(\vec{v}_1^k | s_1^k)}{P(\vec{v}_1^k)}$$

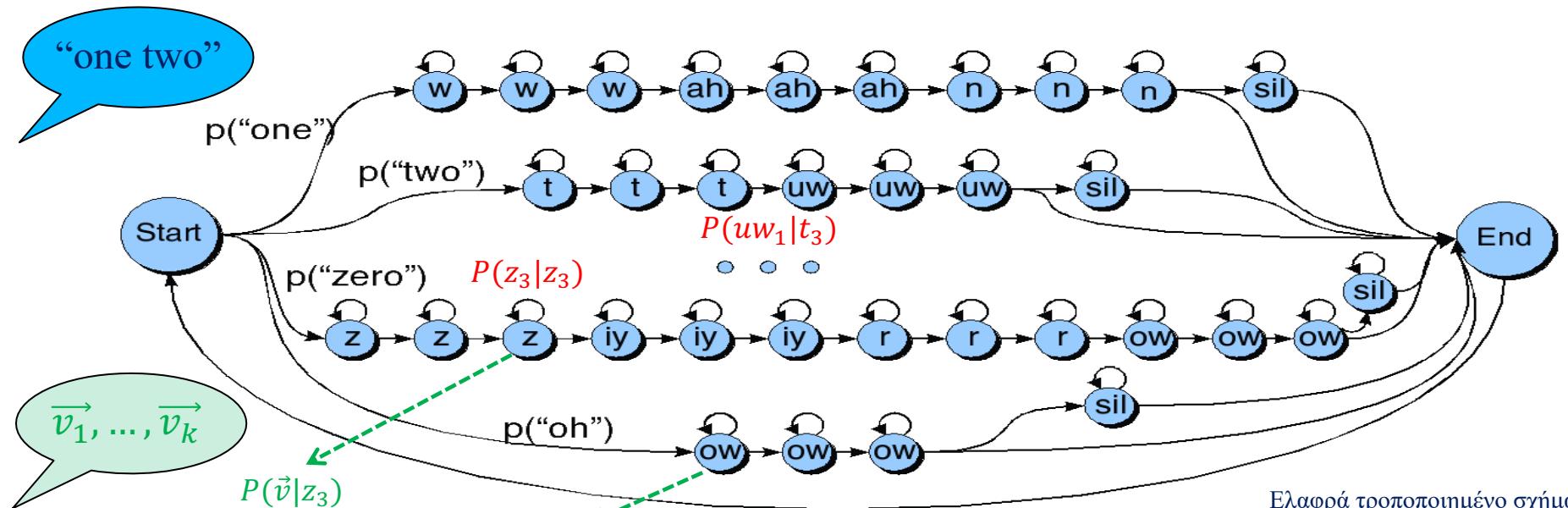
- Χρησιμοποιήσαμε τον **κανόνα του Bayes**.
- Ο **παρονομαστής** είναι ο **ίδιος** για κάθε s_1^k .

Η πιθανότερη ακολουθία καταστάσεων

$$\hat{s}_1^k = \operatorname{argmax}_{s_1^k} P(s_1^k | \vec{v}_1^k) = \operatorname{argmax}_{s_1^k} P(s_1^k) \cdot P(\vec{v}_1^k | s_1^k) =$$
$$\operatorname{argmax}_{s_1^k} [P(s_1) \cdot P(s_2 | s_1) \cdot P(s_3 | s_1, s_2) \cdot P(s_4 | s_1^3) \cdots P(s_k | s_1^{k-1}) \cdot$$
$$P(\vec{v}_1 | s_1^k) \cdot P(\vec{v}_2 | \vec{v}_1, s_1^k) \cdot P(\vec{v}_3 | \vec{v}_1, \vec{v}_2, s_1^k) \cdots P(\vec{v}_k | \vec{v}_1^{k-1}, s_1^k)]$$

- **1^η απλούστευση:** $P(s_i | s_1, \dots, s_{i-1}) \cong P(s_i | s_{i-1})$
 - ΗΜΜ **1^{ης} τάξης**: η **πιθανότητα μετάβασης** στην κατάσταση s_i εξαρτάται μόνο από την **προηγούμενη κατάσταση** s_{i-1} .
 - Γενικότερα **ΗΜΜ n -στής τάξης**: εξαρτάται από τις n προηγούμενες.
- **2^η απλούστευση:** $P(\vec{v}_i | \vec{v}_1^{i-1}, s_1^k) \cong P(\vec{v}_i | s_i)$
 - Θεωρούμε ότι η **πιθανότητα εκπομπής** ενός διανύσματος \vec{v}_i εξαρτάται μόνο από την **κατάσταση** s_i στην οποία βρισκόμαστε.

Αποκωδικοποίηση (αναζήτηση μονοπατιού)

Ελαφρά τροποποιημένο σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

Θεωρώντας $t_0 = \text{start}$.

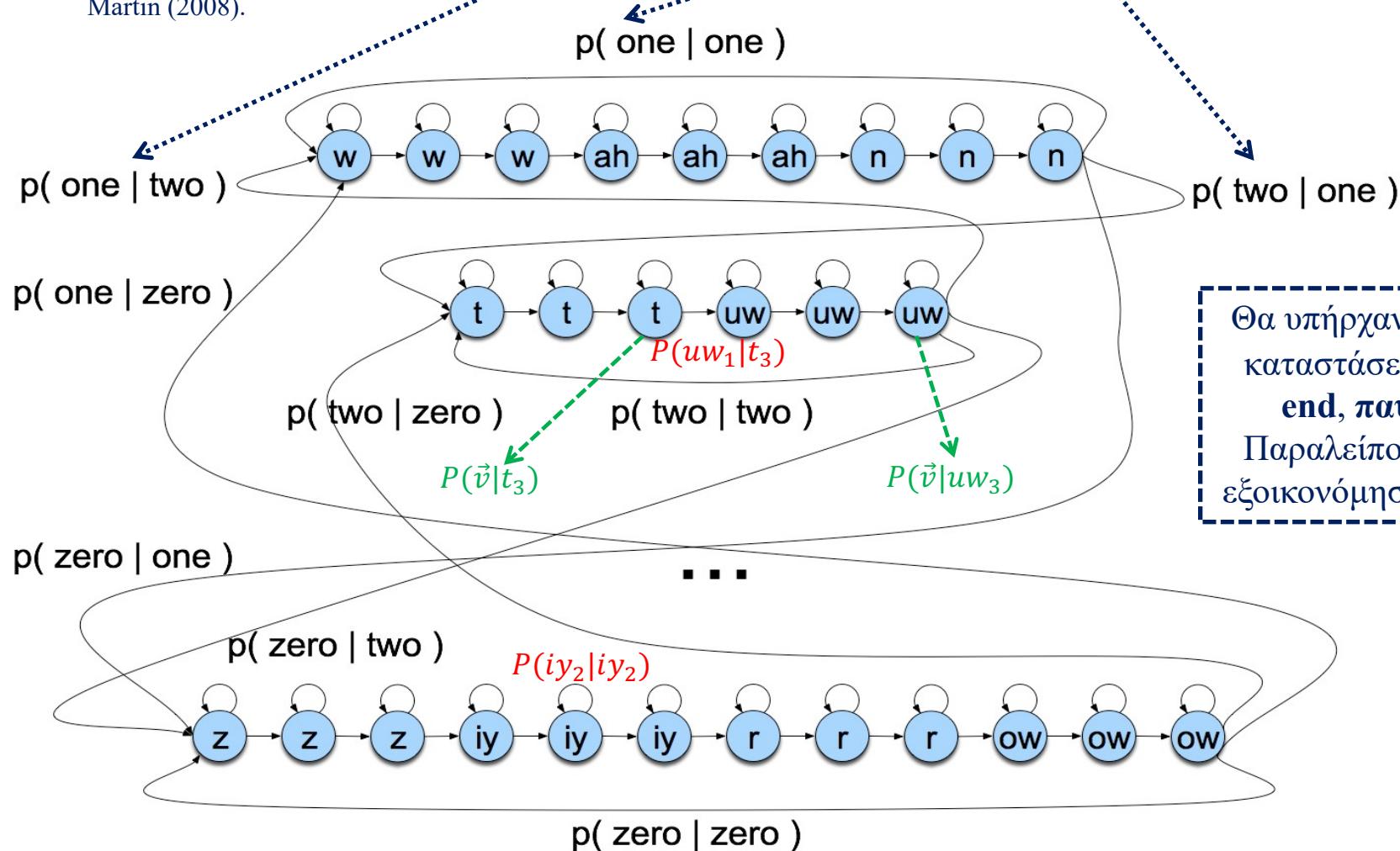
$$\hat{s}_1^k = \operatorname{argmax}_{s_1^k} \prod_{i=1}^k P(s_i | s_{i-1}) \cdot P(\vec{v}_i | s_i)$$

- Ο υπολογισμός γίνεται με **δυναμικό προγραμματισμό**.
 - Αλγόριθμος **Viterbi**. Βλ. παραπομπές.
- Εδώ αγνοούμε στο γινόμενο τις μεταβάσεις από την **end** στη **start**.

Προσθήκη γλωσσικού μοντέλου

Τροποποιημένο σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

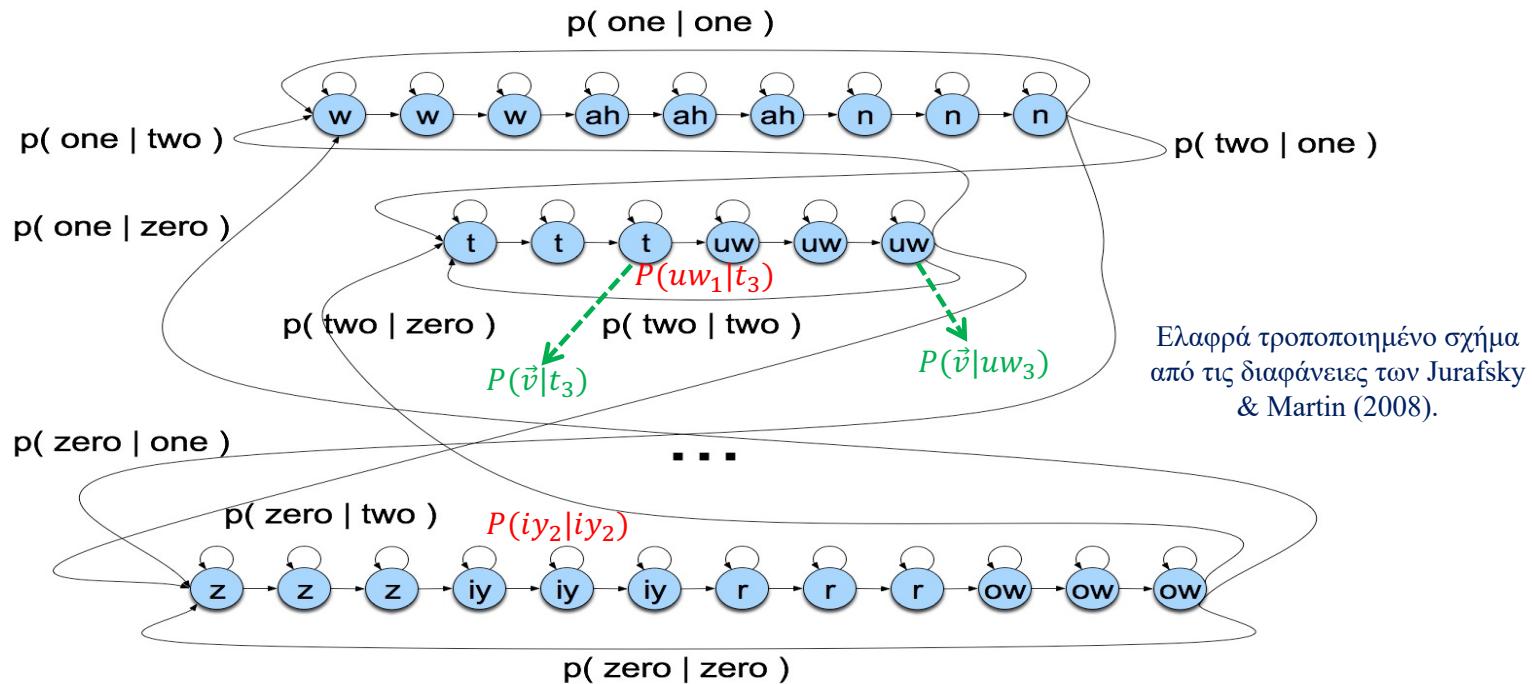
Πριν αγνοούσαμε τις μεταβάσεις μεταξύ λέξεων. Τώρα λαμβάνουμε υπόψη **πόσο πιθανό** είναι η κάθε λέξη να ακολουθεί μια άλλη.

Θα υπήρχαν και εδώ καταστάσεις start, end, παύσης.
Παραλείπονται για εξοικονόμηση χώρου.

Αποκωδικοποίηση (τώρα και με γλωσσικό μοντέλο)

“one two”

Θεωρώντας $t_0 = \text{start.}$

$$\hat{s}_1^k = \underset{s_1^k}{\operatorname{argmax}} \left(\prod_{i=1}^k P(s_i | s_{i-1}) \cdot P(\vec{v}_i | s_i) \right) \cdot \left(\prod_{j=1}^m P(w_j | w_{j-1}) \right)$$

Οι πιθανότητες των μεταβάσεων από το τέλος κάθε λέξης στην αρχή
μιας επόμενης. Ουσιαστικά γλωσσικό μοντέλο 2-γραμμάτων.

Υποθέτουμε εδώ ότι όταν πηγαίνουμε από την τελευταία κατάσταση μιας λέξης στην πρώτη κατάσταση μιας άλλης λέξης, **δεν εκπέμπεται διάνυσμα**.

Αποκωδικοποίηση (τώρα και με γλωσσικό μοντέλο)

Γενικότερα, αν δεν έχουμε γλωσσικό μοντέλο 2-γραμμάτων, αλλά π.χ. 3-γραμμάτων.

$$\hat{s}_1^k = \operatorname{argmax}_{s_1^k} \left(\prod_{i=1}^k P(\textcolor{red}{s}_i | s_{i-1}) \cdot P(\vec{v}_i | \textcolor{red}{s}_i) \right) \cdot \text{LMscore}(w_1^m)$$

Στην πράξη δουλεύουμε με λογαρίθμους (αποφεύγουμε πολλαπλασιασμούς πιθανοτήτων). Επίσης δίνουμε βάρος λ στο γλωσσικό μοντέλο.

$$\operatorname{argmax}_{s_1^k} \sum_{i=1}^k \log P(\textcolor{red}{s}_i | s_{i-1}) + \log P(\vec{v}_i | \textcolor{red}{s}_i) + \lambda \cdot \log \text{LMscore}(w_1^m) + m \cdot C$$

Διόρθωση για να μην προτιμώνται προτάσεις με λίγες μεγάλες λέξεις (ευνοούνται από το γλωσσικό μοντέλο). $C > 0$, m το πλήθος των λέξεων.

Εκπαίδευση του HMM

- Τις πιθανότητες μεταβάσεων $P(\textcolor{red}{s}_i | \textcolor{red}{s}_{i-1})$ και εκπομπής $P(\vec{v}_i | \textcolor{red}{s}_i)$ τις μαθαίνουμε κατά την εκπαίδευση του HMM.
 - Απαιτείται **σώμα** (corpus) μεταγεγραμμένων ομιλιών (**εκφωνήματα** και αντίστοιχο κείμενο).

Σχήμα από τις διαφάνειες των Jurafsky & Martin (2008).

Transcription

Nine four oh two two

Wavefile

- Εκπαίδευση με τον αλγόριθμο εκπαίδευσης HMM **Forward-Backward** (Baum Welch), αλλά με ειδικές βελτιώσεις για ομιλία.
- Οι $P(\vec{v}_i | \textcolor{red}{s}_i)$ μοντελοποιούνται ως **μίγματα πολυμεταβλητών κανονικών κατανομών** (Gaussian Mixture Models, GMM), οπότε μαθαίνουμε τις παραμέτρους τους (μ , σ , βάρος κάθε καμπάνας).
- Πιο πρόσφατα χρησιμοποιούνται **νευρωνικά δίκτυα** (deep neural nets, DNN) για τις $P(\vec{v}_i | \textcolor{red}{s}_i)$ ή/και αντί των HMM.

Διάβασμα

- Το μεγαλύτερο μέρος της ύλης αυτής της ενότητας καλύπτεται από το κεφάλαιο 16 του βιβλίου «Speech and Language Processing» των Jurafsky & Martin, 3^η έκδοση (υπό προετοιμασία).
 - <http://web.stanford.edu/~jurafsky/slp3/>
 - Ενότητες 16.1–16.5. Για τις εξετάσεις, μόνο ό,τι περιλαμβάνεται στις διαφάνειες.
 - Όσοι ενδιαφέρεστε ιδιαίτερα, διαβάστε και το υπόλοιπο κεφάλαιο, που καλύπτει τη σύνθεση ομιλίας.
 - Τα MFCC features περιγράφονται εκτενέστερα στη 2^η έκδοση (υπάρχει στη βιβλιοθήκη του ΟΠΑ).

